

Vrouweneiland

komedie in zeven scènes
door
Peter De Kemel

©2021 Peter De Kemel

Opvoeringsrecht

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na contact met auteur Peter De Kemel.

Van de auteur ontvangt uw vereniging een schriftelijk opvoeringsbewijs en bewijs dat u de brochures veelvuldig mag kopiëren.

Het opvoeringsbewijs moet samen met de plaats en datum(s) van opvoering en zaalcapaciteit minstens tien dagen voor de eerste opvoering van het stuk naar de auteur worden gestuurd.

Door de auteur zal u een factuur worden toegestuurd.

De auteursrechten worden dus niet geïnd door Sabam.

De geïnde auteursrechten per voorstelling zijn gelijk aan de tarieven die door andere auteursrechtenorganisaties worden gehanteerd.

Wanneer uw vereniging niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, zullen volgens de auteurswet de rechten met 100% worden verhoogd.

Contactgegevens van de auteur:

Peter De Kemel
Oudenaardestraat 11a
9870 Zulte
0496/52.77.60
peter.de.kemel@telenet.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur

© 2021 Peter De Kemel

Vrouweneiland

Komedie in zeven scènes

door PETER DE KEMEL

Personages:

Laurette, 48, lerares wiskunde
Delphine, 34, leerkracht Nederlands/geschiedenis
Jean-Yves, 30, leerkracht lichamelijke opvoeding
Dolores, 38, directrice
Bea, 54, leerkracht Frans en aardrijkskunde
Claire, 35, leerkracht plastische opvoeding en etalage
Agnes, 50, leerkracht godsdienst
Adèle, 64, lerares biologie
Evy, 25, leerkracht lichamelijke opvoeding
Roger, 68, conciërge
Michalina, 24, Poolse poetsvrouw

Tijdsverloop:

Scène 1, Dinsdag 1 september, 11u50
Scène 2, Maandag 7 september, 14u15
Scène 3, Donderdag 15 oktober 15u45
Scène 4, Vrijdag 18 december 16u00
Scène 5, Vrijdag 12 februari 14u50
Scène 6, Vrijdag 25 mei 12u15
Scène 7, Vrijdag 29 juni 16u00

Decor:

Het stuk speelt zich af in de leraarskamer van een school.

In de achterwand zitten twee deuropeningen die naar de gang gaan. De openingen zijn niet voorzien van deuren. Tussen de twee deuropeningen in staat een grote boekenkast, een tafel waarop allerlei papierwaren en schrijfmaterialen liggen en een mobiel bord op wieltjes. Tegen de linkse zijwand is, over zowat de volledige lengte, een blad bevestigd. Op het blad staan drie computers, voor de computer staat telkens een stoel. Achteraan in de rechtse zijwand staat een frigo. Naast de frigo een afwasbak. Vooraan tegen de rechtse zijwand staat een tafel met daarop een microgolf en een waterkoker. In het midden tegen de rechtse zijwand staat een grote keukenkast met daarin allerlei keukenmateriaal zoals tassen, borden, bestek, ...
Verdeeld over de leraarskamer staan vier tafels met aan elke tafel vier stoelen.
Aan de muren hangen posters of papieren die te maken hebben met onderwijs.

EERSTE SCÈNE

Dinsdag 1 september, 11u50.

De schoolbel gaat.

Laurette, de lerares wiskunde is achtenveertig. Ze draagt een verouderde rok met geruite stof, klassieke bloes en degelijke lederen schoenen. Haar haren zijn zeer verzorgd. Ze komt met in haar ene hand een draagtas en haar handtas hangend over haar schouder, snel stappend, de leraarskamer binnen. Ze zet zowel haar draagtas als haar handtas op een tafel. Uit haar draagtas haalt ze een flesje water en een strip met pillen.

Delphine, de lerares Nederlands, geschiedenis is vierendertig en een eerder alternatief type. Ze is vrij sexy gekleed. Ze draagt turnslofften. Ze komt met een linnen zak over haar schouder de leraarskamer binnen. Ze bemerkt Laurette en blijft in de deuropening staan.

Laurette duwt een pil uit de strip en neemt die in met een slok water. Ze blaast lucht uit. Duwt nog een pil uit de strip en slikt ze eveneens in met een slok water.

DELPHINE: Ça va?

LAURETTE: *Ze ademt nu een paar keer in en uit en probeert haar ademhaling onder controle te krijgen. Ze maakt Delphine met een handgebaar duidelijk dat ze even geduld moet hebben.*

DELPHINE: Voelt ge u niet goed of wat?

LAURETTE: 't Is precies of dat er weer ene opkomst is.

DELPHINE: Een depressie?

LAURETTE: *Knikt.* Verleden keer is het op juist dezelfde manier begonnen. Precies genen adem genoeg krijgen en...

DELPHINE: 't Is wel een beetje vroeg voor der nu al een depressie aan over te houden hé. Het nieuw schooljaar is nog maar nen halven dag bezig.

LAURETTE: Ik weet het, maar ik kan daar echt niet aan doen. Dat komt op en... Ja, en dan is 't daar hé.

DELPHINE: Relativeren hé zeg. En wat zegt uwen dokter daarvan?

LAURETTE: Relativeren hé zeg.

DELPHINE: En uwe zenuwspecialist?

LAURETTE: 't Zelfde van mijnen huisdokter. Relativeren hé zeg.

DELPHINE: En uwen psycholoog, gaat ge daar nog naartoe? Wat zegt die?

LAURETTE: Ik ga sedert verleden week bij nen nieuwen. Dienen anderen kon mij echt niet helpen. Hij verstond mij niet hé. *Ze gaat aan een tafel zitten.*

DELPHINE: En wat zegt dienen nieuwen?

LAURETTE: *Ze haalt een boterhamdoos uit haar draagtas en zet die op tafel. Dat ik eerst nog ne keer of vijf op consultatie ga moeten gaan vooraleer dat hij hem een mening kan vormen. Van het moment dat er nen leerling op mijn zenuwen begint te werken, voel ik mijn eigen ambetant worden en...*

DELPHINE: *Ze gaat aan dezelfde tafel zitten als Laurette. Als ter bij mij enen ambetant begint te doen, zet ik hem buiten in de gang.*

LAURETTE: En dan?

DELPHINE: Doe ik voort met die die niet ambetant doen.

LAURETTE: Dat is allemaal begonnen verleden jaar als die twee Marokkaanse gasten op 't school gekomen zijn. *Ze haalt nu een klein thermosje met soep uit haar draagtas dat ze op tafel zet.*

DELPHINE: *Ze haalt uit haar tas een belegd broodje en een klein flesje cola. Dienen tweeling.*

LAURETTE: Ik weet niet wat dat dat is, maar die gasten dagen mij precies altijd uit.

DELPHINE: Wat, 'die dagen u uit'?

LAURETTE: *Ze giet soep uit in het bekertje van haar thermos. Ja, soms heb ik het gevoel dat die een affaire met mij willen beginnen. Die kijken naar mij mee van die verleidelijke ogen.*

DELPHINE: Wat dat gij nodig hebt, is genen Marokkaanse gast die verleidelijk naar u kijkt, maar nen vent waar dat ge af en toe ook ne keer goed mee van de grond kunt gaan. *Ze begint te eten.*

LAURETTE: Alstublieft hé zeg.

DELPHINE: Hoelang zijt ge nu al alleen?

LAURETTE: In oktober vier jaar. *Ze neemt nu een boterham uit haar boterhamdoos en begint ook te eten.*

DELPHINE: En sedertdien nooit niet meer...?

LAURETTE: Wat peinst ge? Dat ik aan mijne gebuur, die ook alleen is, ga gaan vragen of dat hij het zie zitten om af en toe ne keer een karweitje te komen doen? ... Gij zijt toch ook alleen.

DELPHINE: Maar bij mij is 't wel geen vier jaar geleden dat... Stelt u voor zeg. Dan had ik dubbel zoveel van uw pillen nodig.

LAURETTE: Dus gij...

DELPHINE: Ja, komaan Laurette, het kan toch de bedoeling niet zijn dat, als ge vierendertig jaar zijt, ge gene seks heb hé.

LAURETTE: Ge wilt dus zeggen dat gij...

DELPHINE: En nee, ik u ga u niet vertellen of dat ik wel of niet alle weken seks heb met mijne gebuur.

LAURETTE: Gij hebt dus gene vaste vent, maar toch hebt ge alle weken...

DELPHINE: Of alle twee weken. Ik schrijf dat wel niet op hé.

LAURETTE: Gij geeft wel les op een katholieke school hé.

DELPHINE: Ik heb ook maar alleen brave seks hé.

LAURETTE: En hebt gij daar dan nooit last van dat ze u uitdagen?

DELPHINE: Ik heb daar eigenlijk nog nooit bij stilgestaan. Of misschien, ja... Vorig jaar heeft er twee keer op mijne lessenaar als ik een in een klas binnenkwam een briefke gelegen met: 'Lekker ding'.

LAURETTE: Zie ge wel, g' hebt er ook last van. En hebt ge daarop gereageerd?

DELPHINE: Zal wel zijn. Ik heb dat briefke in de lucht gestoken en gezegd. Jongens, bedankt voor het compliment.

LAURETTE: En dat was het?

DELPHINE: Ja, dat was het. Ze kunnen beter: 'Lekker ding', dan: 'Seut' schrijven hé. Die Marokkaanse tweelingbroers zijn ook ne keer een hele les bezig geweest met elk om beurt oogskes naar mij te trekken.

LAURETTE: Zie, die dagen u ook uit hé.

DELPHINE: En ik heb daar geen probleem mee. Af en toe pink ik gewoon een oogske weer.

LAURETTE: Gij... Gij speelt dat spel gewoon mee.

DELPHINE: Zal wel zijn. Als die voelen dat ze u niet zot kunnen maken, stoppen die daar gewoon mee.

LAURETTE: Ja sorry, maar ziet ge mij al af en toe oogskes pinken naar Marokkaanse gasten van achttien jaar. Ik ben der wel achtenveertig hé.

DELPHINE: Sommige van die jonge gasten vallen echt wel op rijpere vrouwen. *Uitdagend, speels.* Die dromen van seks met 'nen milf'.

LAURETTE: Het zal bij dromen blijven.

DELPHINE: Zitten die gasten die u uitdagen nog in uw hoofd als ge naar huis gaat?

LAURETTE: Ik krijg dat daar zomaar niet uit hé.

DELPHINE: En als ge in uw bed ligt?

LAURETTE: Wat als ik in mijn bed lig?

DELPHINE: Zit ge der dan nog mee in uw hoofd?

LAURETTE: Alstublieft hé zeg. Peinst gij nu echt dat ik in mijn bed over die Marokkaansen tweeling lig te fantaseren?

DELPHINE: Ik heb vorig jaar verschillende keren in mijn bed liggen fantaseren over die gast van bijna twee meter die hier het specialisatiejaar etalage gevolgd heeft.

LAURETTE: Gij...

DELPHINE: Daar is toch niets mis mee. Zolang of dat ge dat maar onder controle hebt. Hebt gij nog nooit...?

LAURETTE: *Ontwijkt duidelijk haar vraag en haalt nog een boterham uit haar boterhamdoos.*

DELPHINE: *Ze neemt haar haar boterham af. Wel, hebt gij...?*

LAURETTE: *Ze antwoordt niet.*

DELPHINE: Ge hebt dus ook al... *Ze geeft haar haar boterham terug.*

LAURETTE: Ik heb dat wel onder controle hé.

DELPHINE: Over wie?

LAURETTE: Alstublieft hé zeg. Ik ben wel mijn boterhammen aan 't opeten hé.

DELPHINE: *Ze neemt weer haar boterham af. Over wie?*

LAURETTE: Ze slaakt een diepe zucht. Over dezelfde waar dat gij over gefantaseerd hebt. Wel maar ene keer hé. Als ik 's anderdaags opstond, heb ik mijzelf der van overtuigd dat dat bij dienen ene keer moest blijven.

DELPHINE: *Ze geeft haar haar boterham terug. Ik heb mijn eigen geen beperkingen opgelegd. Ja, dat was wel de grootste klepper waar dat ik ooit les aan gegeven heb. Den eerste dag van de grote vakantie heb ik hem een facebookverzoek gestuurd.*

LAURETTE: Dat mag...

DELPHINE: Dat mag wel. Want hij was gene leerling meer.

LAURETTE: En...?

DELPHINE: Hij heeft de knop met: 'Bevestigen' blijkbaar niet gevonden. Weet ge over wie dat ik minsten ene keer in de week fantaseer?

LAURETTE: En moet mij dat nu echt interesseren?

DELPHINE: Ge wilt niet weten hoeveel keren dat Leonardo Di Caprio in mijne fantasie al naast mij in mijn bed gelegen heeft. Hebt gij al ooit seks g' had met een filmster?

LAURETTE: *Ze kijkt van haar weg.*

DELPHINE: Ik heb in mijne fantasie al enigste keren in een bed in Hollywood gelegen.

Jean-Yves komt via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Hij blijft in de deuropening staan. Hij is dertig en draagt een trainingspak met turnpantoffels.

JEAN-YVES: *Hij klopt op de zijkant van de deuropening. Stoor ik?*

DELPHINE: *Mij niet. Ik weet wel niet of dat mijne collega het aankan dat er nen jonge gast...*

LAURETTE: *Delphine, alstublieft hé zeg.*

JEAN-YVES: *Ik ben Jean-Yves en ik vervang Mieke.*

DELPHINE: *Ze steekt speels haar hand op. Om te leren schrijven en te weten wanneer dat Napoleon geboren is, moet ge bij mij zijn. Delphine.*

LAURETTE: *Laurette. Ik geef wiskunde in de tweede en de derde graad.*

DELPHINE: *Moest het zijn dat ge niet goed kunt rekenen. Laurette geeft bijlessen bij haar thuis.*

LAURETTE: *Alstublieft hé zeg. Der zijn nog nooit jongens bij mij thuis geweest voor bijlessen.*

DELPHINE: *En moest hij nu ne keer een beetje aandringen?*

LAURETTE: *Wilt ge daar nu ne keer mee stoppen.*

JEAN-YVES: *Smakelijk.*

LAURETTE: *Merci. Gaat Mieke lang afwezig zijn?*

JEAN-YVES: *Zeker al heel den eersten trimester.*

LAURETTE: *Ho dat mens, dat was nogal een spel in die turnzaal als...*

JEAN-YVES: *Ik weet niet precies wat dat er gebeurd is. Een accident of...?*

LAURETTE: *Ewel... Het uih... Een accident hé, ja.*

JEAN-YVES: *Ah...*

LAURETTE: *Ewel de turnlerares, juffrouw Mieke dus, die is ter tweeënzestig, maar soms peinst ze dat ze der zesentwintig is.*

JEAN-YVES: *Ge kunt u natuurlijk beter jonger voelen dan dat ge in werkelijkheid zijt.*

LAURETTE: *Dat is waar, maar soms is het toch beter dat, als ge der tweeënzestig zijt, dat ge u ook tweeënzestig voelt. Ze wilde de leerlingen voortonen hoe dat ge vlot over den bok moet springen en...*

JEAN-YVES: *En...?*

DELPHINE: *En z' heeft haar benen zodanig ver opengedaan dat ze der een grote verrekking aan overgehouden heeft.*

JEAN-YVES: *Pijnlijk.*

DELPHINE: En ook een wreed moeilijke plaats voor der een winde rond te draaien hé.
Ze kan zich niet meer bedwingen en begint te lachen.

LAURETTE: Kijk, dat is nu ons Delphine zie. Soms begint ze gewoon haar eigen uit te lachen.

DELPHINE: Ja, de leerlingen noemen mij niet voor niets ‘Simpel duif’ hé.

JEAN-YVES: Ah, ge...

DELPHINE: Ja, ge moet u geen illusies maken, voor dat ge het weet hebben ze u hier ook nen bijnaam gegeven.

JEAN-YVES: *Tot Laurette.* En hebt gij ook...?

LAURETTE: Ik zou het echt niet weten. Ja, van uw eigen weet ge dat soms niet hé.

DELPHINE: ‘Het wandelend telraam’.

LAURETTE: Ge...

DELPHINE: En hoe langer dat ge hier rondloopt, hoe meer bijnamen dat ge krijgt.
En aangezien dat ons Laurette hier al bijna éénnentwintig jaar rondloopt.

LAURETTE: Volgens mij heeft die jongen geen interesse in...

DELPHINE: Kwestie dat hij weet wat dat er hem hier te wachten staat en dat hij hem een beetje kan voorbereiden hé. Ons Laurette haar bijnamen in den tweede graad. ‘t Karorokske’, ‘t Wandelend telraam.’ In den derde graad hebben ze al wat meer fantasie. ‘De dildoqueen’.

LAURETTE: En moet ik nu ook...?

DELPHINE: ’k Ben echt benieuwd of dat er gaan bij zijn dat ik zelf nog niet weet.

LAURETTE: Verleden schooljaar is ze mee geweest op Lourdesreis. ‘Mini tetse’.

DELPHINE: *Ze voelt aan een borst van haar.* Een klein B tje.

LAURETTE: ‘Juffrouw blote poepe’.

DELPHINE: In den douche en ’t deurke vergeten dichtdoen.

LAURETTE: ‘Ginqueen’.

DELPHINE: De laatsten dag in Lourdes en... *Ze maakt een gebaar van teveel gedronken en knock-out.*

JEAN-YVES: Der gaat hier dus echt wel iets te beleven vallen.

DELPHINE: Zijt daar maar zeker van. Welkom op ’t vrouweiland.

JEAN-YVES: Vrouweiland?

DELPHINE: Misschien wel toepasselijk als ge weet dat er hier negenennegentig procent vrouwen werken. Allee, nu met dat gij hier rondloopt, achtennegentig procent.

JEAN-YVES: En wie...?

LAURETTE: Rogeetje, de conciërge.

DELPHINE: Ja, maar aangezien dat er geen één juffrouw geïnteresseerd is in nen vent van achtenzestig jaar die hele dagen in zijne stofjas rondloopt, zijt gij eigenlijk het enige beschikbaar mannetjesdier dat op het eiland rondloopt. *Ondeugend, speels. Spannend hé.*

LAURETTE: Hoe zijt gij hier verzeild geraakt?

JEAN-YVES: Uih... Wat bedoelt ge precies?

LAURETTE: Ewel, meestal als ter hier iemand komt lesgeven, is die hier geraakt omdat zij hier iemand kent.

JEAN-YVES: Ah, ge bedoelt...

DELPHINE: Ja, ons kent ons.

JEAN-YVES: Mijn zuster is een goeie vriendin van de directrice en...

DELPHINE: Ons kent ons dus.

JEAN-YVES: Ge moet daar wel niets achter zoeken hé.

DELPHINE: We zouden niet durven.

JEAN-YVES: Ik had eigenlijk een vraagske over waar dat ik straks als het belt de tweedes secretariaat kan vinden op de koer.

DELPHINE: Ewel...

LAURETTE: *Ze stelt zich recht.* Volgens mij loopt ik hier al veel langer rond dan gij. *Tot Jean-Yves.* **Zet u. Ik ga u dat uitleggen.**

Jean-Yves gaat aan de tafel zitten.

LAURETTE: 't Is niet moeilijk. *Ze gaat met haar rug naar de achterwand staan. Ze toont en doet alles wat ze zegt. Als ge met uwe rug naar den hoofdingang staat, stapt ge... Ondertussen doet ze een paar stappen vooruit. ...naar 't midden van de koer. Daar gaat er zo een grote greppel lopen voor de waterafvoer. Als ge over die greppel zijt... Ze doet nu alsof ze over die greppel stapt. ...hebt ge zowel links als rechts voor u, alle eerstejaars. Voor iedere rij staat er op de grond geschreven welke klas dat het is. Als ge, gelijk gij tweedejaars moet hebben, moet ge voor de greppel blijven. Ze stapt een paar passen achterwaarts. Want dan hebt ge links van u de tweede en de derdejaars, rechts de vierde, vijfde, zesde en specialisatiejaren. Het tweede secretariaat dat is de zesde rij van links te beginnen tellen.*

JEAN-YVES: Merci, dat... *Hij wil rechtstaan.*

LAURETTE: *Ze doet hem terug neerzitten. Ze gaat nu naar twee grote duwkannen met koffie die op een tafeltje staan. Koffie is voor niets en ge kunt er pakken zoveel of dat ge wilt. De tassen staan hier in de kast. Ze neemt uit de keukenkast een tas en gaat dan koffie voor hem tanken. Ondertussen blijft ze maar ratelen. Ik moet nu wel zeggen, het is niet den besten, het is ter van de wereldwinkel. Niet dat ik iets heb tegen Braziliaansen*

wereldwinkel koffie, maar ik heb liever Douwe Egberts.

Ze zet de tas met koffie bij Jean-Yves op tafel. Ze gaat nu naar het tafeltje en neemt daar een suikertje. Ze keert terug en legt suiker op de tafel. Hier hebt ge al suiker. Moest het nu zijn, gelijk nu, dat er geen melkskes liggen bij de koffiekannen, dan kijkt ge gewoon ne keer in de frigo. Ze gaat naar de frigo. Ze komt ondertussen terug met een melkcupje uit de ijskast. En hier een melkske.

JEAN-YVES: Uih... Eigenlijk drink ik gene koffie.

LAURETTE: 't Valt u wel vroeg in hé.

JEAN-YVES: Sorry.

LAURETTE: Geen probleem. Dat weten we dus al voor de volgende keer. Moet ge nog iets weten?

JEAN-YVES: Hij wil rechtstaan.

LAURETTE: Ze doet hem terug neerzitten op zijn stoel. Gewoon vragen. Want der is niets zo ambetant dan ergens moeten werken waar dat ge de gang van zaken niet kent. Ja?

JEAN-YVES: Uih...

LAURETTE: Vraag maar hé. Vraag maar.

JEAN-YVES: Ja, ik uih...

LAURETTE: Ge moet u nu vooral ook niet verplicht voelen voor een vraag te bepeinzen waar dat ge het antwoord niet op weet. Ze gaat naar haar handtas en neemt er een klein notitieboekje en een stylo uit. Maar ik ben der zeker van; ge gaat hier nog niet helemaal buiten zijn en ge gaat zeggen: 'Waarom heb ik haar dat nu niet gevraagd.' Ze schrijft ondertussen in haar notitieboekje. Ik ga u mijnen gsmnummer geven. Ge gaat iets doen, ge weet niet, kan of mag ik dat azo of azo doen. Ge belt mij. Is dat buiten de schooluren, geen probleem. Ik hoor hem rinkelen en ik pak op. Ze trekt het blaadje uit haar notitieboekje en wil het hem geven. Moet ik er mijn adres ook bijschrijven?

JEAN-YVES: Dat...

LAURETTE: Jamaar, ik heb der geen problemen mee hé. Stelt dat ge zegt, ik zit ergens mee en 'k wil der over babbelen. Een luisterend oor gelijk dat ze zeggen.

JEAN-YVES: Hij neemt het briefje. Laat ons beginnen met het gsmnummer.

LAURETTE: Awel ja. Ja. Laat ons beginnen met het gsmnummer. Moest er nu iets zijn, ge kunt bellen en het moment dat ge belt, kan ik altijd nog mijn adres doorgeven ook.

JEAN-YVES: 't Is dat.

Dolores, de directrice, komt via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Ze is achtendertig en een knappe verschijning. Ze is heel modieus gekleed.

DOLORES: Tot Jean-Yves. Ah, hier zijt ge.

JEAN-YVES: Ik heb die papieren al ingevuld en aan de onderdirectrice gegeven.

DOLORES: Perfect. Die zal daar wel voor zorgen dat dat in orde komt.

JEAN-YVES: Moet er nog iets gebeuren?

DOLORES: Moet er nog iets gebeuren? Goeie vraag. Uih... Ja, uwe lesrooster.

JEAN-YVES: Die heb ik ook van haar gekregen.

DOLORES: Dat is dan ook al in orde. Maar het schoolreglement heeft ze waarschijnlijk nog niet mee u doorgenomen?

JEAN-YVES: Dat...

DOLORES: Kwestie dat ge een beetje weet hoe dat alles hier in mekaar zit.

DELPHINE: *Speels.* Wat dat wel en niet kan.

DOLORES: En dat kan belangrijk zijn, hé Delphine. Ons Delphine staat op nummer één als het om het niet naleven van de schoolreglementen gaat. Binnen vijf minuutjes op mijnen bureau. Lukt dat?

JEAN-YVES: Ja, geen probleem.

DOLORES: *Tot Laurette en Delphine.* En smakelijk. Ze verlaat de leraarskamer via de linkse deuropening in de gang.

DELPHINE: Ik zou dat niet doen.

JEAN-YVES: Gij zoudt niet naar haar bureau gaan.

DELPHINE: Nee, ik zou dat echt niet doen.

JEAN-YVES: En waarom...?

DELPHINE: Der gaat u niemand beter de huisregels in geuren en kleuren kunnen uitleggen dan ons Laurette. Laurette die schrijft nu haar adres op, gij gaat vandenavond bij haar frieten met stoverij gaan eten en ondertussen zegt zij u wat dat ge moogt doen en wat niet.

JEAN-YVES: Ik kan dat echt wel niet maken hé.

LAURETTE: Pas op, ik zie daar niet tegen op om voor u frieten met stoverij gereed te maken hé.

JEAN-YVES: Ik vind dat fantastisch dat gij dat zoudt willen doen, maar...

LAURETTE: g' Eet geen frieten misschien?

JEAN-YVES: *Hij stelt zich recht.* Ja, dan ga ik nu... *Hij gaat op weg naar de gang. Wanneer hij aan de deuropening komt.*

DELPHINE: Ppsst!

JEAN-YVES: *Hij kijkt achterom naar Delphine.*

DELPHINE: Ik peins dat ik al weet hoe dat de leerlingen u gaan noemen. ... *Sterk fluisterend.* 'De wipper'. Ze begint weer zichzelf uit te lachen.

JEAN-YVES: *Hij verlaat de leraarskamer via de linkse deuropening in de gang.*

LAURETTE: **Waarom zouden de leerlingen hem...? ... Peinst gij nu echt dat hij met de directrice?**

DELPHINE: **Nen acte de presence voor een bewezen vriendendienstje.**

LAURETTE: *Ietwat verontwaardigd.* **Nen acte de presense... Ge zit weer met Leonardo di Caprio in uw hoofd zeker. ... Ze bijt een stuk van een boterham. Peinst gij nu echt dat hij...?**

DELPHINE: **Zij is gescheiden en hij heeft genen trouwring aan.**

LAURETTE: **Hebt gij nu echt naar zijn handen zitten kijken?**

DELPHINE: **We konden moeilijk met twee tegelijk diep in zijn ogen zitten kijken hé.**

LAURETTE: **Kijk, dat zou mij nu echt verwonderen hé. Dat ziet er mij gewoon nen deftige gast uit.**

DELPHINE: **Dat weet ge meestal maar als ge der ne keer een half uurke alleen mee zijt hé. En waarschijnlijk gaat gij dat eerder weten of ik.**

LAURETTE: **En waarom...?**

DELPHINE: **U kan 't hij bellen, mij niet.**

LAURETTE: **Ik steek het niet weg. Ik zou ontgoocheld zijn moest hij ook azo nen flierefluter zijn gelijk dat er al zoveel van rondlopen. Moest nu blijken dat hij bij zijnen eersten dag dat hij hier op 't school is, al met de directrice... Ewel dan...**

DELPHINE: **Wat dan?**

LAURETTE: **Dan hoop ik dat hij hem, als 't hij den eerste keer over den bok springt, een even grote verrekking opdoet of juffrouw Mieke.**

Roger, de conciërge van de school is achtenzestig. Hij draagt altijd zijn bruine stoffen broek met een ouderwets, verticaal gestreept hemd, met daarboven zijn grijze stoffas. In het borstzakje van zijn stoffas zitten vijf stylo's. Hij draagt een bril.

ROGER: **Elk zijne goeiendag en smakelijk.**

DELPHINE: **Roger.**

LAURETTE: **Oh, Rogeetje, 'k ben blij van u te zien. Als ter enen is dat ik gemist heb tijdens de vakantie, zijt gij het wel.**

DELPHINE: **Volgens mij gaat ze direct vragen voor nen nieuwe draad aan haar strijkijzer te zetten.**

LAURETTE: **Roger is hier conciërge geworden, den dag dat ik hier mijn eerste les wiskunde gegeven heb. Wij hebben nen vriendschappelijken band gelijk dat er hier maar weinig enen hebben. Ik voel dat zelfs als mijne kameraad in aantocht was. En wat zet ik dan voor hem gereed? Een taske koffie. Ze neemt de tas die ze voor Jean-Yves had klaargezet en komt er mee naar een tafel. Zet u hier maar, Rogeetje.**

Roger gaat aan de tafel zitten.

DELPHINE: En op vakantie geweest?

ROGER: De vijftiende juli ga ik altijd naar mijn oudste broer die heel de maand juli in een vakantiehuizeke zit op nen camping in Blankenberge. In de voormiddag gaan we gaan wandelen in 't Zwin, in den namiddag op 't strand van Cadzand.

DELPHINE: En dat was 't?

ROGER: De vijftiende augustus ga ik dan nog ne keer naar Blankenberge naar datzelfde vakantiehuizeke omdat mijn jongste broer daar heel de maand augustus zit.

DELPHINE: En met hem ook weer dezelfde uitstapkes.

ROGER: Ja en nee. Dan gaan in de voormiddag naar Cadzand en in de namiddag naar 't Zwin.

DELPHINE: En is dat dan niet een beetje eentonig?

ROGER: In 't Zwin kan 't zijn dat ik ge in augustus dezelfde vogels ziet vliegen als in juli. Maar op 't strand van Cadzand zijn 't volgens mij in augustus allemaal andere vrouwen dan die die der in juli met hun borsten bloot lagen.

DELPHINE: En voor de rest van de vakantie?

ROGER: Hopen dat ik naaste jaar weer kan gaan. En gij?

DELPHINE: Ibiza!

ROGER: Mijn oudste broer zijn dochter heeft ook voor veertien dagen naar Ibiza geweest.

DELPHINE: En meegevallen?

ROGER: Een actieve vakantie, zei ze. Ze was vermoeider als ze thuiskwam dan dat ze vertrokken is.

DELPHINE: Die strandfuiven zijn daar gewoon de max, man. *Ze steekt haar armen in de lucht en beweegt met haar schouders.*

LAURETTE: Die jonge gasten, hé Rogeetje.

ROGER: *Hij haalt een telefoon uit de zak van zijn stofjas.* Weet er iemand van jullie hoe dat dat spel hier juist marcheert? Ik heb dat vandennuchting van ons madam gekregen. 'Als ge mij nodig hebt, duwt ge op zeventien en ge zit rechtstreeks bij mij.', zegt ze tegen mij. *Hij toont nu de telefoon aan Delphine.* Ik heb heel zekers al tien keren op zeventien geduwd, maar in de plaats van rechtstreeks bij haar, zit ik rechtstreeks nergens, want der pakt niemand op.

DELPHINE: Oei, foutje in de machine. Weet ge wat dat ik zou doen? Ik zou gewoon naar haren bureau gaan en op haar deur blijven kloppen totdat ze opendoet.

LAURETTE: Ge kunt dat beter niet doen, Rogeetje.

DELPHINE: Hij moet toch weten hoe dat het marcheert. Ge klopt en als ze opendoet zegt ge gewoon: ‘Leg het mij nu maar ne keer uit’.

ROGER: *Hij stelt zich recht. Ja kijk, het marcheert niet hé. Ik heb nu weeral op zeventien geduwd en...*

DELPHINE: Kloppen, Roger, gewoon op haar deur kloppen.

ROGER: *Terwijl hij de leraarskamer via de linkse deuropening in de gang verlaat. Ze maken het tegenwoordig ook allemaal veel te ingewikkeld waar.*

LAURETTE: Direct staat die mens daar op haar deur te kloppen terwijl dat zij met dienen bokspringer...

DELPHINE: Wat? Peinst gij nu echt dat die twee... *Speels verontwaardigd. Dat is hier wel een katholieke school hé zeg. Is dat niets voor u?*

LAURETTE: Den bokspringer.

DELPHINE: Niet overdrijven hé. Rogeetje. Het mag, maar het moet geen drie keren in de week niet meer. g’ Hebt iemand in huis voor uwe rug te wassen, voor nen nieuwen band op uwe velo te leggen, voor...

LAURETTE: Als het niet stoort zal ik, waar dat het jeukt, wel zelf krabben.

Uit de rechtse deuropening in de gang komt Bea, vierenvijftig, leerkracht Frans en aardrijkskunde. Ze is een opgetutte madam, met heel sjieke kledij, modieuze bril, oorbellen, ketting, handtas, sjaaltje in haar haren. Ze is bij het binnenkomen in de leraarskamer aan het praten met Claire, vijfendertig, leerkracht etalage en plastische opvoeding. Ze loopt er heel artistiek bij in jeans salopette met daaronder een geruit hemd. Ze heeft lange, niet echt verzorgde haren. Ze heeft geen handtas bij zich.

BEA: *Tot Delphine en Laurette. Smakelijk. Ze zet haar handtas op een tafel neer.*

DELPHINE: Merci.

LAURETTE: Gingen jullie niet bij Yvette haar dochter vanmiddag?

BEA: Wat was dat zeg! *Ze gaat aan een tafel zitten. Yvette zit veertien dagen lang iedereen zedelijk te verplichten voor naar dat nieuw eethuizeke van haar dochter te komen hier achter den hoek. Ondertussen is ook Claire aan de tafel gaan zitten. Staan we daar en kunnen we niet eens binnen. Oh God oh Heere zestien plaatsen zijn der in dat dingske. Nen mens voorziet hem der op om daar een snackske t’ eten en... Dik op mijne kin ga ik mogen kloppen vanmiddag.*

Uit de rechtse deuropening in de gang komt Agnes de leraarskamer binnen. Ze is vijftig en lerares godsdienst. Ze is gewoon modieus gekleed en draagt een bril. Ze gaat met een stapel papieren op haar arm en haar handtas hangend over haar schouder naar een tafel. Ze legt alles op de tafel.

AGNES: Een dagske vasten kan voor sommige mensen anders echt wel ne keer geen kwaad.

BEA: ’k Ben der mijzelf anders ook van bewust dat er acht kilo bijgekomen is.

CLAIRE: Zijt gij serieus acht kilo verzwaard?

BEA: Dienen all-in op vakantie dat is echt nen dooddouner voor mij hé. Drie keren per dag uitgebreid eten. Dan tussendoor nog wat cocktails en wat witte wijn.

ANGNES: *Terwijl ze koffie gaat halen.* Ge zijt wel niet verplicht van naar Saint-Tropez te gaan hé.

BEA: Maar we mogen wel ook niet allemaal naar nen camping in Bredene willen gaan, want dan zoudt er geen plaats meer zijn voor u. Mijne vent werkt heel 't jaar door bijna zeven op zeven en in juli is 't hij graag ne keer drie weekskes echt op zijn gemak.

CLAIRE: En zijn de gasten mee geweest?

BEA: Ons Annelies. Onzen David niet. Ja, met dat hij nu serieuze verkering heeft. Haar drie weken niet zien, was dat een drama.

CLAIRE: Oela, binnenkort mee nen man meer aan tafel.

BEA: Binnenkort! Den helft van augustus heeft ze zo goed of bij ons gewoond. Achter den tweede acte de presence bleef ze al slapen.

CLAIRE: En?

BEA: Ja, nu ben ik er al wat aan gewend, maar den eerste keer.

CLAIRE: Wat den eerste keer?

BEA: Was dat verschieten. Ge doet de deur open en daar staat ze, een Turkse.

CLAIRE: Ge meent dat.

BEA: Gelukkig eentje zonder hoofddoek.

LAURETTE: En kan zij Vlaams?

BEA: Afgestudeerd aan den unief in Gent met grote onderscheiding in de Germaanse Talen. Ze kent meer geleerde woorden of ik.

LAURETTE: Maar ze valt mee?

BEA: Eigenlijk wel. z' Is beleefd, haar niet moeien. En modern van opvatting. In augustus, wreed goed weer en we gaan rond ons zwembad zitten. Ja, bij ons thuis heeft iedereen mekaar al in zijnen bloten gezien, dus ons Annelies en ik den top van den bikini uit en mee ons borsten bloot op onze ligzetel.

LAURETTE: En zij ook...?

BEA: 'k Weet niet of dat Allah content gaat geweest zijn, maar achter twee minuten lag den top van den bikini ook onder haar zetel.

DELPHINE: En seks voor het huwelijk?

BEA: Ja zeg, ik lig er wel 's nachts niet tussen hé.

LAURETTE: Ge zoudt dus eigenlijk niet zeggen dat het een Turkse is.

BEA: In al den tijd dat ze bij ons komt hebben we ene keer... Eind augustus houden we zo voor familie en vrienden altijd een feestje in den hof voor 't eind van de vakantie. Van 's morgens vroeg was ze daar al om alles t' helpen gereedzetten. Alles dik in orde totdat dienen traiteur hem begint t' installeren. Mijnen Ivan zegt: 't Is precies of dat ze ongemakkelijk wordt.' Wij hadden dat alle twee niet direct door, maar dat was omdat dienen traiteur bezig was met de voorbereidingen voor dat varken aan 't spit.

CLAIRE: Ah natuurlijk, die eten geen varkensvlees.

AGNES: En ons madam was waarschijnlijk ook uitgenodigd voor varken aan 't spit te komen eten.

BEA: En is dat een probleem?

AGNES: Nee, het levert zelfs nen uurrooster buiten categorie op.

BEA: Precies of dat...

AGNES: Ons juffrouw Frans en aardrijkskunde kan haar fulltime komen doen op drie dagen. De maandag en de vrijdag vrij. 't Is alle weken juist geen grote vakantie bij haar.

BEA: 't Zijn wel de gemakkelijkste klassen niet dat ik heb hé.

AGNES: Gelukkig. Stelt u voren dat ge nog mogen kiezen had aan wie dat ge les wilde geven ook.

BEA: Ik ga met u daar niet over in discussie gaan. De directie zit op 't eind van de gang.

Michalina komt met haar rolwagentje met daarop kuisgerief, via de rechtse deuropening uit de gang, de leraarskamer binnen. Ze is een vierentwintigjarige Poolse kuisvrouw. Ze heeft lange haren die met een speld zijn samengebracht. Ze draagt een poets outfit en praat een gebroken A.N.

MICHALINA: Hallo iedereen. Ik hebben een vraag. Is het normaal ik nu al misschien wel twaalf keer geklopt hebben op deur van madam directrice, maar zij niet komen opendoen. Ook deur van haar bureau gewoon zijn gesloten.

LAURETTE: Haar deur is...

DELPHINE: Uitleggen wat dat ge wel en niet moogt doen, dat doet ge ook wel niet op vijf minuten hé.

TWEEDE SCÈNE

Maandag 8 september, 14u15.

Adéle is vierenzestig en leerkracht biologie. Ze is een alternatief type en dat merkt je aan haar kledij. Haar grijze haren zijn samengebracht in een dot waar tal van lange haren los uithangen. Ze zit aan een tafel in een hoek van de leraarskamer. Ze zegt luidop wat ze met een potlood opschrijft in een boekje.

ADELE: Flappy keek, bij het verlaten van zijn huisje, behoedzaam links en rechts. Het leek wel of zijn al immens grote oren nog langer werden toen het geluid van krakende sneeuw de komst van iemand verraden.

Jean-Yves komt via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Hij blijft staan en luistert naar Adéle.

ADELE: Net toen hij aanstalten maakte om weer in zijn huisje te verdwijnen, zag hij dat het vals alarm was. Het was Liesje, de vijfjarige dochter van de familie Zoethout bij wie hij in hun tuin zijn huisje heeft gebouwd. Flappy heeft een heel lieflijke band met de dochter des huizes. Steevast na haar ontbijt en vooraleer ze naar school vertrekt, brengt Liesje, Flappy een overheerlijke wortel.

Ze bemerkt nu Jean-Yves.

ADELE: Oei, ge moet mij excuseren, maar ik dacht dat ik hier alleen was en... Als ik in mijn verhaal zit, weet ik van de wereld niet meer. Ze maakt hem met een armbeweging duidelijk dat hij bij haar moet komen. Ik veronderstel dat gij den nieuwen bokspringer zijt.

JEAN-YVES: Wel... Laat ons zeggen dat ik juffrouw Mieke vervang als turnleerkracht.

ADELE: Die Mieke, ja... Potverdekke, waren dat toeren. De mensen van de ambulance die haar kwamen halen, kregen met moeite haar benen weer toe, dat ze met zo'n verrekking zat.

JEAN-YVES: Pijnlijk.

ADELE: Al lachend. Gelukkig alleen maar tussen haar benen. Zet u, manneke. Zet u.

JEAN-YVES: Terwijl hij gaat zitten. Als ik het goed voorheb, zijt gij Adéle.

ADELE: Adéle Liefoghe. Knobbels op haar hersenen van te peinzen over wat dat ze gaat schrijven. En eelt op haar vingers van op te schrijven van wat dat haar beknobbelde hersenen bepeinsd hebben. Mij en juffrouw Mieke noemen ze de relikwieën van het Sint-Vincentiusinstituut. We lopen hier even lang rond of dat de toneelgordijn aan 't podium hangt. Mieke kunt ge 't best vergelijken met die gordijn.

JEAN-YVES: En wat moet ik mij daarbij voorstellen?

ADELE: Haar benen beginnen ook te piepen als ze open en toe gaan. *Ze lacht.* Zever, hé manneke. Juist gelijk meer of den helft van al de rest dat hier verteld wordt. Ik geef hier al drieënveertig jaar biologie Als ik zo les sta te geven, peins ik soms bij mijn eigen: Stopt toch ne keer met zeveren, want den helft van 't gene dat ge zegt, is niet waar.

JEAN-YVES: Jean -Yves Timmermans.

ADELE: Sorry dat ik u nog niet verwelkomd heb, maar moeder is hier al een paar jaren maar halftijds niet meer. Maar pas op, 't is niet omdat ik nog met u niet gesproken heb, dat ik u hier nog niet gezien heb hé.

JEAN-YVES: Uih...?

ADELE: Mijn klas is recht op de deur van den bureau van ons madam. En aangezien dat mijn deur altijd openstaat als ik lesgeef, zie ik, of dat ik het nu wil of niet, wie dat er bij haar binnen en buiten loopt. Volgens mij staat gij mij voorsprong op één bij die die bij haar binnen en buiten lopen. *Ze lacht.*

JEAN-YVES: *Met een verveeld lachje.* Ja, als ge hier nieuw zijt...

ADELE: Nen goeie raad, manneke. Brengt zo dikwijls of dat ge wilt een bezoekske aan ons madam, maar ga bij haar thuis en... ga langs d' achterdeur naar binnen.

JEAN-YVES: Ah, gij peinst dus dat de directrice en ik...?

ADELE: Zijt ge ziekelijk misschien? *Ze lacht.* Bij den helft van al de madammen die hier rondlopen marcheert dat thuis niet gelijk dat het zou moeten zijn en ... Kunt ge volgen? Als ter iets is dat de meeste van die madammen die hier rondlopen rap ontwikkelen, is 't jaloezie.

JEAN-YVES: *Hij lacht ietwat geforceerd.* Dus al de madammen van hier hebben thuis...

ADELE: *Ze maakt zijn zin af.* ...Ambras met hun vent. Zeker weten. Typische leerkrachten hé. Ze peinen dat ze thuis ook les moeten geven. En weet ge waarom dat ik het kan weten? ... Omdat ik er zelf ene ben. *Ze lacht.*

JEAN-YVES: Dus gij hebt thuis ook...

ADELE: Vijftien jaar geleden heeft het ne keer twee jaar aan een stuk ambras geweest met mijne vent en... End of story.

JEAN-YVES: En dan zijt ge maar beginnen schrijven. Geeft ge uw verhalen uit?

ADELE: Dat was de bedoeling niet. Op een bepaald moment vertel ik tegen de bediende in de bibliotheek over mijne Flappy en vraagt ze of dat ze dat ne keer mag lezen. Twee dagen daarachter krijg ik nen telefoon van een uitgeverij met de vraag of dat ze mijnen boek mag uitgeven.

JEAN-YVES: Sjek.

ADELE: En sedertdien komt er ieder jaar rond de kerstperiode een nieuw verhaal uit met Flappy in d' hoofdrol.

JEAN-YVES: Amaai.

ADELE: Ja, maar voor dit jaar ga ik af en toe wat speed moeten pakken om gereed te geraken. Tante heeft haar van de zomer teveel beziggehouden met nen vent.

JEAN-YVES: *Enthousiast.* En?

ADELE: *Ze lacht.* Hij moeide hem teveel met mijn schrijfsels. Nen leerkracht Nederlands. Nen kommaneuker.

JEAN-YVES: Hopelijk genen collega van 't school hier?

ADELE: Nee. 'k Had hem leren kennen bij het jaarlijkse Spel Zonder Grenzen tussen de verschillende katholieke scholen.

JEAN-YVES: En uw verhaal voor dit jaar gaat over?

ADELE: Flappy wordt conciërge in een school voor dieren.

JEAN-YVES: Een beetje autobiografisch.

ADELE: Een beetje veel, vrees ik.

JEAN-YVES: *Al lachend.* Direct kom ik ook in uw verhaal voren.

ADELE: *Ondeugend.* Spannend hé.

Bea komt in volle vaart via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Ze gooit haar handtas en andere tas op een tafel. Ze zucht en gaat koffie halen. Claire komt via de linkse deuropening in de gang, met een papier in haar hand, de leraarskamer binnen. Bea gaat nu zonder woorden en met een diepe zucht aan een tafel zitten. Claire komt nu, haar papier lezend, bij Bea aan de tafel zitten.

ADELE: *Sterk fluisterend tot Jean-Yves.* Ge moet mij excuseren, hé manneke, maar moeder ga haar een beetje afzonderen. Ze zet haar koptelefoon op haar oren.

JEAN-YVES: *Staat recht en gaat aan een andere tafel zitten.*

CLAIRE: Voor mij ziet dat er anders wel niet slecht uit.

BEA: Ik vrees dat ik voor het moment niet echt aanspreekbaar ben.

CLAIRE: Oei. Uwen nieuwen uurrooster...?

BEA: Gedaan met de verlengde weekends. In plaats van drie dagen werken en de maandag en de vrijdag vrij. Vier dagen werken en de woensdag vrij. Volgens de directrice heeft ze een wijziging moeten doorvoeren omdat er nen klacht gekomen was bij den inrichtende macht omdat er vriendjespolitiek zou aan te pas gekomen zijn bij het opstellen van de uurroosters.

CLAIRE: En wie?

Agnes komt via de rechtse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen.

BEA: Daarzie, ons moeder Maria!

AGNES: 'k Veronderstel dat het over mij gaat?

BEA: Volgens mij moet ge dringend de tien geboden ne keer herlezen. ‘Begeer nooit iemands goed’, komt volgens mij in uw versie niet voren.

AGNES: *Tot Claire en Jean-Yves.* Pas op, maar dat komt wel uit de mond van diegene die in ruil voor twee glazekes wijn en een brokske varken aan ’t spit nen uurrooster buiten categorie wilt hé.

BEA: Ge geeft dus toe dat gij klacht neergelegd hebt bij den inrichtende macht.

AGNES: Ja, ’t was ter ook over hé. Iedereen moest alle dagen van de week les komen geven en gij met uwe fulltime waart de maandag en de vrijdag thuis.

DELPHINE: *Komt via de linkse deuropening in de gang, met een papier in haar hand, de leraarskamer binnen.* Hebben jullie ook een papier gekregen met den nieuwen uurrooster op?

BEA: Voor te klagen en te zagen moet ge bij moeder Maria zijn.

DELPHINE: Hoort gij mij klagen? Vier dagen in plaats van vijf. En de maandag vrij.

BEA: *Ze kijkt naar Claire.*

CLAIRE: Ja, ik heb gelijk ook niet echt een reden om te klagen. Vier dagen in plaats van vijf en de vrijdag vrij.

BEA: Ik ben dus d’ enige die gevisieerd wordt.

AGNES: Ja, verbeteren was voor u ook wreed moeilijk hé. Ofwel moesten ze u betalen voor thuis te blijven.

DELPHINE: *Tot Jean-Yves.* Speels. En meneer de bok? Wanneer moet gij komen springen?

JEAN-YVES: Ik geloof dat ik nu dinsdag- en donderdagnamiddag vrij ben.

LAURETTE: *Komt al lezend met het papier in haar hand via de rechtse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen.* De woensdag wordt verschoven naar de vrijdag en... Dienen nieuwen uurrooster valt echt mee hé zeg.

ADELE: *Ze leest luidop terwijl ze in haar boekje schrijft.* Flappy besepte dat er onweer in de lucht hing en ging snel schuilen in zijn huisje.

BEA: Weet ge wat dat ik weet? Dat er volgend jaar op ’t einde van de grote vakantie bij mij thuis nen persoon minder zal zijn om varken aan ’t spit t’ eten. Wat peinst die wel!! *Ze gaat weer koffie halen.*

LAURETTE: *Tot Jean-Yves.* Is dat goed als ik mij hier een beetje bij u zet?

JEAN-YVES: Geen probleem.

LAURETTE: En, zijt ge het hier al een beetje gewoon?

JEAN-YVES: Ja, dat begint...

LAURETTE: Anders ge weet, ge kunt bij mij terecht hé.

JEAN-YVES: *Speels.* En ik heb uwe gsm-nummer hé.

LAURETTE: *Neemt zijn speelsheid over.* Ja, gij hebt mijne... Ze wordt nu een heel stuk nuchterder. g' Hebt er alleen wel nog niet naar gebeld.

JEAN-YVES: *Met een lachje.* Dat komt misschien nog wel hé.

LAURETTE: *Enthousiast.* Ah ja? *Fluisterend.* Zeg, als ge ne keer goesting hebt naar frieten met stoverij...

JEAN-YVES: Ja, dat gaat misschien wel ne keer passen.

BEA: *Gaat met haar kop koffie terug aan tafel zitten en kijkt naar een blad papier.*

LAURETTE: Voor mij past het anders vrijdagavond.

JEAN-YVES: Sorry, training verspringen.

LAURETTE: Ja, dan gaat dat niet gaan hé. ... Zaterdagavond is anders ook goed.

JEAN-YVES: Kogelstoten.

DELPHINE: Moest ge het nog niet door hebben. Hij traint voor de zevenkamp. Hij gaat alle dagen van de week bezet zijn.

BEA: *Ze veert recht.* Kijk, nu krijg ik het helemaal hé! z' Heeft haar misrekend. Ik sta der voor een uur teveel op.

CLAIRE: Meent gij dat nu echt?

BEA: 't Zal wel zijn. Drieëntwintig in de plaats van tweeëntwintig uren. Dat wilt directrice zijn en ze kan niet eens tot tweeëntwintig tellen. *Ze staat recht en verlaat de leraarskamer via de linkse deuropening in de gang.*

ADELE: *Ze leest luidop terwijl ze in haar boekje schrijft.* Wat een toestanden, dacht Flappy, terwijl hij achter zijn rechteroor krabde.

LAURETTE: Zeg, Jean-Yves, zoudt gij mij donderdag en vrijdag kunnen komen halen?

JEAN-YVES: Uih...? U komen halen?

LAURETTE: Ewel, ik kan hier donderdag en vrijdag niet geraken, en ik had gepeinsd, moest Jean-Yves mij nu ne keer komen halen.

DELPHINE: U ontvoeren bedoelt ge eigenlijk.

JEAN-YVES: Ik kom wel met de vélo naar 't school hé.

LAURETTE: Met u samen met de vélo naar 't school komen is voor mij anders ook goed hé. *Al lachend.* En als ge dertig per uur wilt rijden, geen enkel probleem voor mij, want ik heb nen speed vélo waar dat ik al ne keer vijfenveertig per uur mee gereden heb.

CLAIRE: Gij komt toch altijd met den bus.

LAURETTE: 't Is wel staking hé.

DELPHINE: Is ter donderdag en vrijdag staking?

LAURETTE: Donderdag en vrijdag staakt De Lijn, dus rijden er geen bussen.

AGNES: Maar het zijn toch maar juist de onderwijsvakbonden die staken.

LAURETTE: En De Lijn dus niet?

AGNES: Daar heb ik nog niets van g' hoord.

LAURETTE: Ah, ik had iets g' hoord van staking op de radio en ik dacht: het zal De Lijn zijn. Ja, geef toe, als er gestaakt wordt is De Lijn der toch altijd als eerste bij.

AGNES: Moest het mogelijk zijn van met meer dan één oor naar de radio te luisteren.

LAURETTE: *Enthousiast tot Jean-Yves.* Maar ja, 't is niet omdat De Lijn niet staakt, dat wij donderdag en vrijdag niet met onze vélo naar 't school kunnen komen hé. *Nog enthousiaster.* Wanneer peinst ge dat ge bij mij gaat zijn?

JEAN-YVES: Wel... Ik kom natuurlijk wel langs een heel andere route....

LAURETTE: Maar dat is voor mij geen probleem hé. Ik kom met mijne speed bike naar een punt gereden waar dat mijn route en uw route mekaar kruisen.

JEAN-YVES: Dat...

DELPHINE: Ge kunt natuurlijk ook nog altijd gewoon frieten met stoverij bij haar gaan eten hé.

MICHALINA: *Ze komt met een karretje met kuisgerief via de rechtse deuropening in de gang, de leraarskamer binnengereden.* Goeienmiddag allemaal. Ik zien bij jullie ook tijd voor potje koffie. *Terwijl ze zich een tas koffie tankt.* En, alles goed met jullie?

Er reageert niemand.

MICHALINA: *Het is duidelijk dat ze een bedoeling heeft met haar vraag.* Ik vragen alles goed met iedereen?

DELPHINE: Kan 't zijn dat ge zelf een probleem hebt, Michalina?

MICHALINA: Ik er zeker van zijn: er hier iemand rondlopen met krampen van buik.

DELPHINE: Oei.

MICHALINA: Ik er geen problemen mee hebben dat iemand krampen van buik heeft en daardoor veel naar mijnen toilet moeten gaan. Ik wel vragen dat die iemand met krampen van buik na bezoek aan mijnen toilet niet ik, maar zij borstel wc gebruiken. Ah ja, het toch zijn niet ik, maar zij die hebben krampen en pot wc vuil maken.

DELPHINE: Bij Bea ligt er iets op haar maag, maar 'k weet nu niet...

MICHALINA: Het zijn Bea die mijnen toilet achterlaten zonder te gebruiken borstel wc?

DELPHINE: Dat weet ik wel niet zeker hé.

MICHALINA: Ik haar dat gewoon vraag, want ik niet blijven borstel wc gebruik voor haar krampen van buik.

BEA: *Komt via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Ge had haar gezicht moeten zien als ik zei dat mijn uren niet klopten. Ze doet Dolores na. 'Oh, excuseer, Bea, dat is zeker gene kwaai wil. Ik ga mij gewoon misteld hebben.'*

MICHALINA: Bea, het kunnen zijn gij hebben krampen van buik en vergeet borstel wc te gebruik?

BEA: Wat?! 't Is dertien jaar geleden dat ik diarree g' had heb en ik zou...

MICHALINA: Excoeseren hé. Het zijn collega 's die zeg het kunnen zijn Bea hebben diarree en daardoor...

BEA: Wat is dat hier zeg?! d' Ene vindt dat ik nen te schone uurrooster heb, d' ander zou mij alle weken een uur meer doen werken en gij peinst dat ik uw wc-pot vol schilder.

MICHALINA: Ik dat niet zijn zeker, daarom ik vragen aan u...

BEA: Weet ge waar dat ik wel zeker van ben? Dat als uwe wc-pot donderdag en vrijdag weer beschilderd is, het niet van mij zal zijn, want ik ga staken.

DELPHINE: En voor wat wordt er gestaakt?

BEA: Dat weet ik niet. Maar ik staak. Dik den boom in kan ze met heel haar organisatie.

DELPHINE: Ge staakt, maar ge weet niet waarvoor dat ge staakt.

BEA: Ik weet niet waarvoor dat ik staak. Ik heb in heel mijn leven nog nooit gestaakt. Maar donderdag en vrijdag staak ik.

AGNES: Der wordt gestaakt omdat de bonden der niet akkoord kunnen mee gaan dat de beloofde loonsverhoging maar op één januari ingaat terwijl dat er beloofd was dat het bij het begin van het nieuw schooljaar zou zijn.

BEA: Ziet ge wel, reden genoeg om te staken.

DELPHINE: Ik zie dat wel zitten dat ik meer betaald word, maar staken. Dan wordt dat waarschijnlijk weer nen hele papierwinkel invullen als ge die twee dagen niet werkt.

AGNES: Dat doet de vakbond wel.

DELPHINE: Ik ben wel niet aangesloten bij nen vakbond.

BEA: Ik ook niet. Maar 't eerste wat dat ik als ik vandenavond thuiskom ga doen is kijken om mij aan te sluiten bij nen vakbond. Ja, ik kan ook moeilijk anders dan mij syndikeren. Ne keer dat ze u drieëntwintig in de plaats van tweeëntwintig uren zouden doen werken. Ik raad het ten andere iedereen aan dat hij hem aansluit bij nen vakbond. *Tot Claire. Zijt gij gesyndikeerd?*

CLAIRE: Nee en ik heb ook nog nooit gestaakt.

BEA: Ik zal ineens, als ik naar nen vakbond mail, zeggen dat het over twee nieuwe aansluitingen gaat.

CLAIRE: Ik weet wel niet of dat...

BEA: Wat, gij weet niet of dat... Ge beseft toch als ge hier wilt blijven werken dat ge niet zonder vakbond gaat kunnen. Vandaag ben ik de pineut van die slechte organisatie, morgen gij en... *Tot Laurette.* Bij welk nen vakbond zijt gij aangesloten?

LAURETTE: Ik ben niet aangesloten bij nen vakbond.

BEA: *Ze kijkt nu naar Jean-Yves.*

JEAN-YVES: Ja, bij mij is het mijnen eerste job in 't onderwijs en...

BEA: Dus ook niet. Als ik mail zal ik vragen als ter korting voorzien is als ter hun vijf in ene keer aansluiten.

JEAN-YVES: En Adèle?

BEA: Bij die is 't de moeite niet meer, want ze gaat binnenkort toch op pensioen. *Ze kijkt naar Agnes.*

AGNES: Ja, vraag het maar hé.

BEA: Zijt gij...?

AGNES: 't Zal wel zijn. Vanaf naaste maand ben ik zelfs vakbondsafgevaardigde bij 't ACOD.

BEA: En wat is dat 't ACOD?

AGNES: Dat is de onderwijsvakbond van de socialisten.

BEA: Ge zijt godsdienstleerkracht in een katholieke school. Ge zijt alle jaren moeder Maria in de processie, maar ge zijt wel aangesloten bij de socialistische vakbond.

AGNES: Ja, dat is van huis uit hé. Mijn vader is altijd vakbondsafgevaardigde geweest bij de socialistische onderwijsvakbond en...

LAURETTE: Ik mag der niet op peinzen dat ik lid zou zijn van een socialistische organisatie.

BEA: En mijn ouders hebben altijd voor de liberalen gestemd. Naar welk nen vakbond moet ik nu mailen? Naar den dienen van de tjeeven, de rooie of de blauwe?

DELPHINE: Voor mij maakt het kleur niet uit, ik weet alleen niet of dat ik mij wil aansluiten bij nen vakbond.

JEAN-YVES: Als ik eerlijk mag zijn...

BEA: Nee, ge moet niet eerlijk zijn. Ge moet gewoon donderdag en vrijdag staken en u daarvoor aansluiten bij nen vakbond. Alstublieft hé zeg. En gij Michalina? Gij wel of niet staken?

MICHALINA: Ik niet weten of ik dat moeten doen.

BEA: Natuurlijk moet ge dat doen. Ge wordt betaald voor niet te werken.

MICHALINA: Ah, ik worden... Kan ik dan ook volgenden week donderdag en vrijdag staak? Ik hebben wel nog vraag. Wat ik moeten doen bij die staking? Ik helpen met auto's in brand steek of...?

BEA: Ja en ge begint met den dienen van ons madam.

MICHALINA: Oké. Ik brengen mee benzine van camion van vriend en...

DELPHINE: *Tot Bea.* Die meent dat dus wel echt hé.

BEA: Gij niets moeten doen, Michalina. Gewoon niet komen naar school.

MICHALINA: Oké. Goed voor mij. Ik dan donderdag en vrijdag staak. Ik dan gaan, in plaats van zaterdag, donderdag naar Aldi.

AGNES: 't Is wel azo dat, als ge staakt dat ge niet u volledige wedde krijgt hé.

MICHALINA: Wat gij bedoelen?

AGNES: Als ge staakt krijgt ge nen stakingspremie, maar dat is niet gelijk aan wat dat ge zoudt verdienen als ge die twee dagen wel zoudt komen werken.

MICHALINA: Ja, dat wel veranderen situatie natuurlijk. *Tot Bea.* Gij mij hebben gegeven verkeerde informatie.

BEA: Maar daardoor kunt ge op termijn misschien wel meer verdienen.

MICHALINA: Gij bedoelen later... Maar dat zijn nog niet zeker.

BEA: Ja...

MICHALINA: Ik denken ik toch maar beter op zaterdag naar Aldi gaan.

BEA: Ge moet wel weten wat dat ge wilt hé.

DOLORES: *Ze komt via de linkse deuropening in de gang, met papieren in haar hand, de leraarskamer binnen.* Goeiendag, iedereen. Ge zult het waarschijnlijk al wel gehoord hebben, donderdag en vrijdag is ter mogelijkheid tot staken. In het verleden is ter alleen Agnes die daaraan meegedaan heeft. Ik veronderstel...

BEA: Ik zou wreed voorzichtig zijn met wat dat ik wel en niet veronderstel, moest ik van u zijn.

DOLORES: Zijn der nog die willen staken?

BEA: Een veel juistere vraag zou zijn: Zijn der die toevallig komen werken?

DOLORES: Ah...

ADELE: *Ze leest luidop terwijl ze in haar boekje schrijft.* 'Oei' zou in deze situatie toepasselijker geweest zijn, dacht Flappy.

DOLORES: Ja...

BEA: Tijden veranderen hé.

DOLORES: Oké. Ik versta dat ge der niet akkoord kunt mee gaan dat de regering opslag beloofd had vanaf één september en dat dat nu maar den eersten januari zou zijn. Maar moesten die die staken, dat dan op voorhand willen zeggen, zodat we weten hoeveel dat er afwezig gaan zijn.

AGNES: Het is wel niet de bedoeling dat, als ter iemand staakt, dat die dat op voorhand zegt hé.

BEA: Nee, dat is wel niet de bedoeling hé.

AGNES: Als staker zijt ge niet verplicht om dat op voorhand te zeggen.

BEA: 't Zal wel niet. Stel u voren dat ge verplicht zijt om...

DOLORES: Voor de planning...

BEA: 't Is gelijk bij den uurrooster: Der zullen een paar aanpassingskes moeten gebeuren.

DELPHINE: Wat mij betreft...

BEA: *Tot Delphine.* Ik dacht dat we juist afgesproken hadden dat ik optreed als contactpersoon van de leerkrachten hier aanwezig rond de staking van donderdag en vrijdag.

DOLORES: Ik denk dat iedereen wel voor zijn eigen kan spreken. Delphine?

DELPHINE: Ja dat overvalt mij zo allemaal wat hé. Ik vind als de regering beloofd heeft dat die loonverhoging in september van start zou gaan, dat ze hun daar moeten aan houden. Moet er daarvoor dan gestaakt worden? Ja. Vind ik dat ik mij daarvoor direct moet aansluiten bij nen vakbond? Nee.

DOLORES: Gij staakt dus.

DELPHINE: Dat weet ik nog niet.

DOLORES: Jean-Yves...?

BEA: Jean-Yves vindt dat hij de laatste tijd al meer dan genoeg keren naar uwen bureau geweest is, dat hij beter ne keer nen dag of twee niet kan komen.

DOLORES: Is ter iets dat ik zou moeten weten?

BEA: Is ter iets dat wij zouden moeten weten?

AGNES: Ik heb der geen problemen mee dat hij drie keren per dag naar uwen bureau komt, maar als toekomstig afgevaardigde van de socialistische vakbond kan ik moeilijk anders dan staken.

BEA: Ja, sommige mensen dwingen nen mens om te staken hé. En ik vind dat we ons toch maar ne keer vragen moeten gaan stellen of dat het normaal is dat nen mannelijke leerkracht minstens drie keren per dag een bezoekske brengt aan zijn directrice van het vrouwelijk geslacht. Misschien moeten we vragen aan onze socialistische vakbondsafgevaardigde of dat zij bij haar vakbond ne keer wil vragen of dat dat wel normaal is.

JEAN-YVES: Ik vind het spijtig dat ik word gebruikt als speelbal... *Hij verlaat de leraarskamer via de linkse deuropening in de gang.*

ADELE: Flappy kon een spontane lach niet onderdrukken. Hij vond immers dat meneer De Bok zijn opmerking: 'Het gebruikt worden als speelbal.' , hier echt wel een dubbele betekenis had.

DOLORES: *Eerder gepikeerd. Adèle?*

ADELE: *Momentje. Ze neemt haar koptelefoon af. Ik ben binnenkort in pensioen, dus mij kan die loonsverhoging niet veel schelen. Maar doordat ik echt in tijdsnood zit om mijne roman af te krijgen, komt die staking als een socialistisch godsgeschenk uit den hemel gevallen.*

LAURETTE: *Tot Dolores. Als ik het goed begrepen heb, komt Jean-Yves dus nog altijd minstens drie keren per dag naar uwen bureau om...*

DOLORES: En wat heeft dat te maken met die staking?

LAURETTE: Dat weet ik niet. Maar ik weet wel dat ik voor den eerste keer in mijn leven twee dagen ga staken.

DOLORES: *Tot Michalina. En peinst gij ook dat ge moet staken omdat Jean-Yves drie keren per dag naar mijnen bureau komt?*

MICHALINA: Ik vinden: Ik mij niet moeten moeien met uwen leven van seks. Maar ik denken: Waarom ik donderdag en vrijdag komen om wc te kuis, als er niemand komen om wc vuil te maak? Maar madam directrice kunnen zijn gerust; als ik beslissen van te staak, ik uw auto niet steken in brand.

DERDE SCÈNE

Donderdag 15 oktober, 15u40.

Dolores verdeelt bundeltjes papieren in de leraarskamer. Ze legt deze op diverse tafels. Jean-Yves komt via de rechtse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen.

DOLORES: Hoi.

JEAN-YVES: Iets minder enthousiast. Ik ben den eersten?

DOLORES: Ja. Uitdagend. Stoort mij anders niet.

JEAN-YVES: Om niet weer volle bak over de tongen te gaan, kan ik misschien beter...
Hij draait zich om en gaat terug naar de rechtse deuropening.

DOLORES: Ze gaat hem achterna en houdt hem tegen. Misschien moeten we ons dat gewoon maar ne keer niet meer aantrekken.

JEAN-YVES: Als Bea de kans krijgt om nen klacht tegen u in te dienen zal ze geen moment twijfelen.

DOLORES: Bea moet er nu vooral voor zorgen dat, tegen dat er inspectie is, al haar papieren deftig ingevuld zijn.

JEAN-YVES: Oei.

DOLORES: Ja, lesgeven is meer dan voor de klas paraderen alleen hé.

JEAN-YVES: Agnes heeft anders ook wel de reputatie om...

DOLORES: Is enkel en alleen met haar eigen bezig. Vandaag is ze moeder Maria in de processie. Morgen afgevaardigde voor de socialistische vakbond. Als ge haar met rust laat, laat zij u ook met rust.

JEAN-YVES: En Laurette?

DOLORES: Valt die u nu nog altijd lastig?

JEAN-YVES: Van de week alleen al drie invitaties om bij haar frieten met stoverij te komen eten.

DOLORES: Djeezes! Die depressie van verleden jaar heeft haar echt wel geen goed gedaan.

JEAN-YVES: Bea moet via via te weten gekomen zijn waar dat ik woon en...

DOLORES: Wat? Wilt die Bea nu ook al frieten met stoverij voor u gereed doen?

JEAN-YVES: Die heeft aan Laurette gezegd waar dat ik woon en...

DOLORES: En wat?

JEAN-YVES: Gisterenavond is Laurette minstens vier keren voorbij mijn huis gepasseerd met haar speed vélo.

DOLORES: Dat meent ge niet. Binnenkort begint ze u echt te stalken. En hebt ge iets gezegd of...?

JEAN-YVES: Hallo! 't Is wel zij die peinst dat ze op mijn verlanglijstje staat hé.

DOLORES: *Uitdagend.* En weet ge wie dat er voor vanavond op mijn verlanglijstje staat? Ze neemt hem vast en kijkt in zijn ogen.

JEAN-YVES: *Hij probeert Dolores af te wenden.* Ik peins echt dat het beter is...

DOLORES: Ik wil u gewoon rap efkes voelen. Ze gaat met haar rug tegen zijn buik staan en slaat zijn armen om haar heen. Wat peinst ge? Achter uw training hoogspringen kom ik bij u?

JEAN-YVES: Met Laurette die voor mijn deur altijd maar over en weer rijdt met haar speed vélo.

DOLORES: Wat peinst ge? Achter uw training hoogspringen komt gij bij mij?

JEAN-YVES: Wordt het niet wat veel? Iederen dag van de week...

DOLORES: *Ze draait zich om en kijkt hem aan.* Speels. Wat? Krijgt mijne springer problemen met zijn conditie? Ze kust hem.

JEAN-YVES: *Probeer haar af te wenden.* Misschien kunnen we beter...

DOLORES: Der kan niemand binnenkomen, want zolang of dat de bel niet gegaan heeft, zijt gij den enigen die geen les heeft. Ze kust hem opnieuw.

JEAN-YVES: Voor vanavond gaat het echt te laat worden. Achter de training wilt mijnen coach een nieuw trainingsschema met mij opstellen.

DOLORES: Heeft hij dat dan dinsdag achter de training niet gedaan?

JEAN-YVES: Ja, hij heeft mij dinsdag achter de training dat nieuw schema gegeven. We hebben gisteren volgens dat nieuw schema getraind en vanavond gaan we dat nu evalueren en aanpassen. De eerste twee, drie weken vrees ik dat dinsdag- en donderdagavond moeilijk gaat worden.

DOLORES: Als ik u vanavond moet missen, dan vrees ik dat ik nu dubbel en dik moet profiteren van u. Ze begint hem weer te kussen.

Wanneer ze staan te kussen, komt Michalina via de linkse deuropening in de gang met haar karretje met daarop kuisgerief, de leraarskamer binnengereden. Ze bemerkt het tweetal.

MICHALINA: Excoeseren!! Ik zullen doen alsof ik niets hebben gezien. Ze draait haar karretje om en rijdt weer de gang in. Oelala, dat is enen geval van seks op dwerkvloeren.

JEAN-YVES: Komt uit de omhelzing en gaat naar de andere kant van de leraarskamer. Djeezes! Ik wist het hé!

DOLORES: Die Michalina is Bea niet en die gaat daar wel geen punt van maken hé.

JEAN-YVES: Ik heb het gewoon gehad met al die commentaren. Die mensen zijn meer bezig met iemand anders dan met hun eigen.

De schoolbel gaat.

DOLORES: *Uih... Ze kijkt chaotisch in het rond. Ik moet eerst rap nog efkes naar mijnen bureau, want ik heb blijkbaar mijn voorbereidingen voor de vergadering vergeten. Ze verlaat via de linkse deuropening in de gang de leraarskamer. Even steekt ze nog haar hoofd binnen en maakt een kushandje naar hem met een klapzoen. Af.*

DELPHINE: *Komt via de rechtse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Ze blijft even in de deuropening staan en kijkt naar Jean-Yves. Hoi.*

JEAN-YVES: *Hij kijkt haar ondeugend en met een glimlach aan. Hoi.*

DELPHINE: *Ze gaat aan een tafel zitten. Ze kijkt nu opnieuw naar Jean-Yves die nog steeds naar haar aan een kijken is. Wat? Heb ik iets aan van u misschien?*

JEAN-YVES: *'k Weet niet. Moet ik eens controleren?*

DELPHINE: *Als 't niet stoort, zou ik liever op een ander moment gecontroleerd worden.*

JEAN-YVES: *Ik ken anders mijnen agenda van buiten.*

DELPHINE: *Ze haalt uit de zak van haar vest een lege stylo. Spijtig dat mijne stylo juist leeg is om dienen dag in mijnen agenda te schrijven. Ze gooit de lege stylo zijn richting uit.*

JEAN-YVES: *Hij beweegt vlot met zijn beide handen. Als ge ne keer echt goed gemasseerd wilt worden.*

DELPHINE: *Hhmm. Op dat vlak ben ik anders wel één en ander gewoon.*

JEAN-YVES: *Met dieptewerking hé. Ge weet niet wat dat ge mist.*

AGNES: *Komt via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Hooo! Weet ge wat dat ik vanavond ga missen? Mijn uurke yoga.*

DELPHINE: *Met dieptewerking?*

AGNES: *Wat: 'Met dieptewerking'?*

DELPHINE: *Diepe rust of gewone rust?*

AGNES: *Kijkt haar bedenkelijk aan. Volgens mij zit gij aan de spekken. Ze maakt een gebaar van coke snuiven.*

DELPHINE: *Dat deed ik als ik twaalf jaar was, hé Agnes.*

AGNES: *Wat? Dat deed ge...*

DELPHINE: *Ja, den dag achter dat ik mijn Plechtige Communie ging ik bij mijn peetje en had hij een lijntje coke voor mij gereedgelegd.*

AGNES: *Meent gij dat nu echt, of...?*

DELPHINE: *Hallooo! Ik heb hier of daar wel een afwijkingske, maar zo erg is het nu ook weer niet.*

JEAN-YVES: *Ondeugend.* En wat zijn uw afwijkingskes?

AGNES: Hier onzen over den bok springer. *Ze doet hem na.* ‘En wat zijn uw afwijkingskes?’ In de paardenkoers kunt ge wel maar met één paard tegelijkertijd rijden hé. Moest het zijn dat ge vanavond nog nen tête-à-tête hebt met ons madam, kunt ge haar dan ne keer zeggen dat ik zwaar ontgoocheld ben. *Ze doet alsof Dolores tegen haar praat en doet haar na.* ‘Wanneer past het voor het u best voor die vergadering rond de Lourdesreis?’ *Ze doet alsof ze tegen Dolores praat.* Voor mij is het allemaal gelijk, maar liefst niet op donderdagavond, want dan ga ik naar de yoga. *Ze stapt uit het rollenspel.* Wanneer peinst ge dat de vergadering doorgaat?

Uit de gang hoort men de stem van Michalina.

MICHALINA: *Off.* Hallo! Zijn kust veilig?! Ik kunnen komen binnen?!

AGNES: Wat scheelt er met die?

MICHALINA: *Haar hoofd verschijnt om de hoek van de rechtse deuropening in de gang.* Alles zijn oké hier?

AGNES: Waar heeft die nu weer last van?

MICHALINA: *Ze komt met haar karretje met daarop kuisgerief via de rechtse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen.* Ik gewoon niet weer willen zien dingen wat ik beter niet kan zien.

AGNES: *Tot Delphine.* Volgens mij zit zij echt aan de... *Ze maakt een gebaar van coke snuiven.*

DOLORES: *Ze komt via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen.* Sorry dat ik een klein beetje te laat ben, maar vlak voordat ik wilde voortkomen, kreeg ik nog nen telefoon van mijne collega van ’t college.

AGNES: Misschien ook nog nen sorry om de vergadering toch op nen donderdagavond te laten doorgaan.

DOLORES: Ik weet het, ge had mij gevraagd om... Maar dat was den enigen avond dat er maar één iemand problemen had om er te geraken.

AGNES: Laat ons dan maar hopen dat de ander hier gaan verschijnen. ’t Is maar dat er hier nog geen Adéle en een Laurette te bespeuren vallen.

DOLORES: Ik veronderstel dat Laurette hier alle momenten zal gaan arriveren.

AGNES: En Adéle?

DOLORES: Adéle die heeft mij gisterenavond gebeld om te zeggen dat ze liever niet mee zou gaan.

DELPHINE: Ze kan Flappy zolang alleen niet laten.

AGNES: ’t Is erg. Tegenwoordig ligt er, in plaats van nen vent, een konijn, nevenst haar in haar bed. Dan zijn we daar wel met iemand minder hé.

BEA: *Komt via de rechtse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen.*

DOLORES: Aangezien dat Adéle liever niet meegaat en vier begeleiders eigenlijk te weinig is voor zo nen groep, heb ik beslist van dit jaar zelf mee te gaan.

BEA: *Tot Delphine en Agnes. Cynisch.* Volgens mij gaat ge den tijd van jullie leven hebben. Ze gaat aan een tafel zitten in een hoek van de leraarskamer. Ge moet op mij niet letten hé. Ge doet maar of dat ik hier niet ben. Ik ga straks met een vriendin nen toast cannibal gaan eten hier achter den hoek en het is de moeite niet meer om daarvoor eerst nog naar huis te rijden.

DOLORES: Uih ja, ons jaarlijkse Lourdesreis. Dit jaar al voor de vijftiengste keer, waardoor dat we der een echte feesteditie zouden willen van maken. De locatie is dezelfde van vorig jaar. We verblijven dus weer in nen leegstaande vleugel van een klooster van de zusters van ons congregatie juist buiten Lourdes. Diegene die meegaan voor begeleiding zijn niet helemaal dezelfde. Enkel Agnes en Delphine zijn juist gelijk vorig jaar weer van de partij.

MICHALINA: Ik dit jaar ook zijn van partij. Ik meegaan om enen hele week lang te kook en te was af in die klooster daar.

DOLORES: *Met een eerder wat gegeneerd lachje.* Ja, Michalina gaat spaghetti Polska voor ons gereed doen.

AGNES: En Laurette?

DOLORES: Wel daar wilde ik het met iedereen hier nog ne keer over hebben. We zien allemaal dat de toestand waarin dat Laurette de laatste dagen verkeerd echt niet is wat het zou moeten zijn. Daarom heb ik mij de bedenking gemaakt of we niet beter kijken of dat iemand anders bereid is om mee te gaan in haar plaats, zodanig dat we haar daar niet extra mee belasten.

BEA: Ja, 't is erg. Ze zit zodanig onder de pillen. 't Is precies of dat ze zweeft als ze in de gang loopt.

AGNES: En ziet ge u zo direct iemand te vinden die in haar plaats wil meegaan?

DOLORES: Wel, ik heb aan Jean-Yves gevraagd of dat hij dat zag zitten en...

BEA: *Ze vult haar zin aan.* ... Hij was bijna gisteren al vertrokken. Dus gij gaat mee in Adéle haar plaats en Jean-Yves gaat mee in... Dat kan niet anders of een feesteditie worden.

DOLORES: Hebt gij der een probleem mee dat Jean-Yves meegaat?

BEA: Ik niet. En gij waarschijnlijk ook niet? Maar ik ken Laurette, die gaat echt geaffronteerd zijn dat ze achter vierentwintig jaar de kans niet krijgt om mee te gaan naar Lourdes.

DOLORES: Komaan, peinst ge nu echt dat we der Laurette in haren toestand een plezier gaan mee doen om een hele week lang met achtenveertig kinders naar Lourdes te gaan. Voor sommige karweitjes is het ook handig dat er nen man mee is.

BEA: Dat is waar. Het moet als directrice fantastisch zijn als ter nen man meegaat die u een handje kan helpen.

DOLORES: Denkt ge daarbij aan iets speciaals, Bea?

BEA: Nee. Gij wel? De vraag is gewoon of dat dat niet te belastend gaat zijn voor Jean-Yves.

DOLORES: Belastend?

BEA: Ja, hij is wel den enige man die meegaat hé. Stel dat al die vrouwen hem daar vragen om een handje te helpen.

DELPHINE: Komaan zeg, we gaan weer niet beginnen hé. Is ter een ander alternatief? *Tot Bea.* Zijt gij soms geïnteresseerd?

BEA: Acht dagen tussen heiligen rondlopen! Als ge wilt dat er de week nadien nog iemand loopt te zweven in de gang, moet ge aan mij vragen om mee te gaan naar Lourdes.

DOLORES: We zijn het er dus over eens dat ik Laurette vraag of het voor haar niet beter is om dit jaar niet mee te gaan naar Lourdes.

JEAN-YVES: Ik wil wel niet hebben dat Laurette peinst dat het door mij komt dat er aan haar gevraagd wordt of dat het niet beter is dat ze dit jaar niet meegaat. Voor mij mag er gerust ook iemand anders meegaan.

BEA: Dat gaat daar wel iedereen avond feest zijn hé. Ah ja, 't is een feesteditie.

DOLORES: Ja... Praktisch. *Tot Bea.* Ik veronderstel dat het voor Ivan geen probleem is om met ene van zijn camionetten de materialen en de valiezen van de leerlingen naar Lourdes te voeren.

BEA: Sorry maar... ik vrees echt dat dat niet gaat gaan dit jaar.

DOLORES: Oei. Ja, dan hebben we wel een probleem, want ik had er op gerekend dat... En de reden?

BEA: Hij vreest ervoor dat al zijn camionetten in panne gaan staan dienen dag.

DOLORES: Ja, dat is wel duidelijk.

BEA: 't Leven is een spel van nemen en geven, zegt mijne vent altijd.

DOLORES: Dank u voor de toelichting, Bea. We zitten dus zonder vervoer.

DELPHINE: Ik kan het misschien wel eens aan iemand vragen.

BEA: Ik zou dat niet doen.

DELPHINE: Uih...?

BEA: Nee echt, ik zou dat niet doen. Mijnen Ivan heeft dat vierentwintig jaar aan een stuk gedaan. Weet ge wat dat ge der voor krijgt? Stank voor dank.

DOLORES: Ja Bea, moest het mogelijk zijn

DELPHINE: Ik heb nen ex waar dat ik nog altijd goed met overeenkom en hij doet koerierdienst.

BEA: Nee, ik zou hem dat echt niet vragen.

DELPHINE: En waarom niet?

BEA: Die gaat peinzen dat ge weer iets met hem wilt beginnen.

DELPHINE: Maar dat is niet waar. Die weet dat wat wij gehad hebben, dat dat verleden tijd is. Die heeft nu een ander vriendin en...

BEA: Juist daarmee. Als in een relatie den ex weer op het toneel verschijnt, altijd miserie.

DELPHINE: Bij u is dat misschien zo, maar...

BEA: Bij mij is gedaan, gedaan.

DELPHINE: Aaahhh! *Tot Dolores.* Bel ik hem of...?

DOLORES: Ja, als gij dat ziet zitten.

DELPHINE: En volgens mij gaat hij dat ook zien zitten.

BEA: *Tot Agnes.* Miserie.

DELPHINE: *Ze neemt haar gsm.* Ik kan beter nu bellen, dan weten we ineens... *Ze toetst een nummer in.*

BEA: *Tot Jean-Yves.* Miserie gaat ervan voortkomen.

DELPHINE: Hallo, Diederik?

BEA: *Tot Agnes.* Stank voor dank, let op mijn woorden.

DELPHINE: Met Delphine. Ça va? ... Vast niet, nee. *Speels.* Maar tegen af en toe een deugddoenderke zeg ik wel geen nee.

AGNES: *Kijkt naar Bea.* Verontwaardigd. Een deugddoenderke.

DELPHINE: Uih... Het is nu misschien wel niet het moment om... Ik zit in vergadering met collega's van mijn school rond de organisatie van de Lourdesreis en...

BEA: *Ze neemt Delphine haar gsm af en duwt hem af.* Nee. Gij gaat niet vragen aan uwen ex om...

DELPHINE: Maar komaan zeg. Wat scheelt er met u? *Ze neemt ruw haar gsm terug.* Waar moet gij u eigenlijk mee? Ge gaat niet eens mee naar Lourdes.

BEA: Ivan rijdt al vierentwintig jaar met materiaal naar Lourdes ... en dat gaat hij dit jaar ook doen.

DELPHINE: Maar daarjuist...

BEA: Daarjuist is daarjuist en nu is nu. Maandag den vierentwintigste november ten achten stipt zal Ivan hier staan voor alles in te laden.

DELPHINE: Dus, hij gaat nu toch... Ja hallo, weet ne keer wat dat ge wilt hé zeg.

BEA: Sorry hé, maar ik heb mij bepeinsd. Vierentwintig jaar al doet Bouwbedrijf De Pourcq nv den transport voor Lourdesreis. 't Is voor mijne vent dit jaar dus ook wel een jubileumjaar hé.

DELPHINE: *Aaahhh! Ze praat terug in haar gsm. Sorry, Diederik. Maar de plannen zijn hier weer gewijzigd. Ik bel u straks terug. Doei. Ze zet haar gsm af.*

LAURETTE: *Komt via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Ze ziet er belabberd uit. In haar hand heeft ze een strip van pillen. Sorry, sorry dat ik er een beetje belabberd uitzie maar... maar ik vrees dat het echt zover is. Ze blijft net binnen de deuropening staan en voelt aan haar hart.*

DOLORES: *Ze staat op en gaat bij Laurette. Problemen, Laurette? Kan ik helpen?*

LAURETTE: *Ik vrees niet dat gij mij kunt helpen, nee. Ze gaat naar de ijskast.*

DOLORES: *Uih...?*

LAURETTE: *Water, wat dat ik nu nodig heb, is water. Ze haalt uit de ijskast een fles plat water. Ze duwt een pil uit de strip, slikt die in en drinkt nu een grote slok van de fles water. Ze duwt een tweede pil uit de strip en slikt die in. Veel water. Ze drinkt weer een grote slok water.*

Iedereen kijkt naar Laurette.

LAURETTE: *Ik vrees dat ze der nu echt is.*

DOLORES: *Wie?*

LAURETTE: *Mijn nieuwe depressie.*

DOLORES: *Ze neemt de fles water af van Laurette en zet ze in de ijskast. Misschien kunt ge u toch beter een beetje zetten. Ze helpt nu Laurette om te gaan zitten.*

LAURETTE: *Tot verleden week had ik alles nog een beetje onder controle, maar sedert dinsdag...*

DOLORES: *Problemen met nen leerling?*

LAURETTE: *Het heeft allemaal te maken met mijne vélo.*

DELPHINE: *Met uwe speed vélo tegen vijfenveertig per uur door 't rood licht gereden?*

LAURETTE: *De laatste drie weken rij ik iederen avond met mijne vélo op den Brugsesteenweg in Mariakerke.*

BEA: *In Mariakerke! Gij woont toch in De Pinte. Wat rijdt gij alle dagen met uwe vélo op den Brugsesteenweg in Mariakerke te doen?*

LAURETTE: *Ik kan onmogelijk aan dienen drang weerstaan.*

BEA: *Amaar allee zeg, 't is te zot voor woorden. Ze kan niet weerstaan aan den drank om alle avonden met haar vélo te gaan rondrijden op den Brugsesteenweg in Mariakerke. Bij mij zou dienen drang rap onder controle zijn.*

LAURETTE: *Ah ja?*

BEA: 't Zal wel zijn. 'k Smijt mijn vélopomp in de Leie en daarachter zet ik mijn banden plat.

LAURETTE: Bij mij werkt dat dus niet hé. Ik kan niet aan den drang weerstaan om...

BEA: Om met uwe vélo te gaan rondrijden op den Brugsesteenweg in Mariakerke. Ja, slaapwel.

AGNES: Dat is wel niet meer normaal, hé Laurette. En waarom wilt gij per se altijd op den Brugsesteenweg in Mariakerke gaan rondrijden?

MICHALINA: Is maar vragen, maar gij misschien ook gelijk ik op Brugsesteenweg in Mariakerke naar Aldi gaan?

LAURETTE: 's Nachts om half twee is den Aldi wel niet meer open, hé Michalina.

BEA: Wat? Rijdt gij 's nachts om half twee in Mariakerke nog rond met uwe vélo?

LAURETTE: *Ze knikt.*

AGNES: Geef toe, als ge 's nachts om half twee met uwe vélo tegen vijfenveertig per uur rondrijdt op den Brugsesteenweg in Mariakerke hebt gij geen gewone depressie, maar ene buiten categorie.

MICHALINA: *Tot Laurette.* En hebben gij soms dorst van fietsen?

BEA: Michalina, z' heeft een probleem in haar hoofd, geen drankprobleem hé.

MICHALINA: Ik weten natuurlijk niet of uitnodiging ook gelden voor u, maar meneer de bok zeggen tegen mij: Als gij gaan naar Aldi en goesting hebben om eens binnen te spring bij mij om iets te drink, ik wonen naast Aldi en gij altijd zijn welkom.

BEA: Minuutje voor Brussel. 'k Geloof dat er hier vanboven een belleke begint te rinkelen. We hebben den Aldi. We hebben Jean-Yves die naast den Aldi woont. We hebben Michalina die naar den Aldi gaat en we hebben Laurette die niet naar den Aldi gaat, maar aan den Aldi passeert.

AGNES: *Tot Dolores.* Gaat gij ook in Mariakerke naar den Aldi?

DOLORES: Ik ga in Drongen naar de Colruyt. En ik zie niet in wat dat ik te maken heb met Laurette haar depressie.

BEA: Volgens mij heeft Laurette u niet in den Aldi, maar in de deur naast den Aldi zien binnengaan.

DOLORES: Ik ben een vrije madam, dus loop ik binnen en buiten waar dat ik dat zelf wil. Ja?

BEA: Zal wel zijn. Maar Laurette zie u buitenkomen waar dat zij zo geern ne keer zou binnengaan. Doordat zij nooit mag binnengaan waar dat gij altijd buitenkomt, is ter bij haar wat binnengekomen dat blijkbaar niet meer wilt buitengaan: Een depressie.

LAURETTE: Ik heb der geen problemen mee dat ik haar de laatste twee weken elf keren zien buitenkomen heb waar dat ik graag ne keer zou binnengaan.

DOLORES: Voor alle duidelijk: ik ben officieel gescheiden. Jean-Yves is vrijgezel en wij hebben sedert de laatste week van augustus een relatie.

BEA: 'k Heb het altijd al gezegd dat hij voor twee dingen terzelfdertijd gesolliciteerd heeft hé.

MICHALINA: Ah! Jullie zijn enen koppel. Nu ik begrijp waarom jullie hier stonden te kus toen ik kwam binnengerijd met kar.

BEA: Wat? Die twee stonden hier in de leraarszaal...

DOLORES: Moest het mogelijk zijn u niet te moeien met mijn privéleven, Michalina.

BEA: Privéleven. Weet ge waar dat mijn privéleven hem afspeelt? Thuis.

AGNES: Ja sorry, maar dat vind ik nu ook wel. Komaan zeg, stelt u voor dat iedereen van ons hier in de leraarskamer met nen andere collega...

BEA: 't Is ter over. Wat zeg ik? 't Is ter ver over. *Tot Agnes.* Allee, kunt ge u dat nu voor stellen dat in een katholieke school in de leraarszaal de directrice haar tong in nen leerkracht zijne mond steekt.

AGNES: Degoutant vind ik het. *Tot Dolores.* De...gou...tant.

DOLORES: Sorry. Zal niet meer gebeuren.

LAURETTE: Zou dat kwaad kunnen dat ik nog zo een antidepressiva pilleke pak?

BEA: Dat zijn wel geen Tic Tacskes, hé Laurette.

LAURETTE: *Ze begint enorm naar adem te snakken.*

DELPHINE: *Gaat bij Laurette.* Ça va?

LAURETTE: *Knikt.*

BEA: *Tot Agnes.* Direct valt die hier in coma.

LAURETTE: Dat is dinsdag begonnen met dat ik doorhad dat ik ook niet als eerste op zijn reservelijst stond.

AGNES: Misschien ligt het aan mij, maar ik kan wel echt niet meer volgen.

LAURETTE: Ik zie haar... *Ze kijkt naar Delphine.*

MICHALINA: *Tot Delphine.* Gij ook gaan naar Aldi in Mariakerke?

AGNES: Heel die affaire begint stillekes aan op een aflevering uit 'Thuis' te gelijken.

BEA: 't Is ter over. 't Is ter over en nog geen klein beetje.

LAURETTE: Ik zie haar dinsdag kwart voor de zevenen bij Jean-Yves binnengaan en om half twee 's nachts weer buiten komen.

MICHALINA: *Al lachend.* Hopelijk gij hebben gekregen meer dan enen potje koffie.

BEA: *Tot Agnes.* z' Heeft een invitatie gekregen voor een deugddoenderke.

DELPHINE: Ik peins niet dat ik aan ene van jullie verantwoording af te leggen heb.

DOLORES: *Tot Jean-Yves.* Waarschijnlijk een onderdeel van uw nieuw trainingsschema?

JEAN-YVES: Het is niet wat dat ge peinst.

MICHALINA: Gij weten wat madam directrice denk.

DOLORES: En dat ge Michalina uitnodigt, daar moet ik waarschijnlijk ook niets achter zoeken?

MICHALINA: *Tot Jean-Yves.* Ik nu begrijpen waarom gij mij bij u thuis uitnodigen. Gij niet willen drinken met mij potje koffie, gij willen hebben met mij potje seks.

DOLORES: Sorry, maar ik voel mij precies gelijk een beetje niet goed worden. *Ze verlaat de leraarskamer via de deuropening links in de gang.*

MICHALINA: Madam directrice, ik vragen, gij krijgen krampen buik, gij wel borstel wc willen gebruik.

DELPHINE: *Ze stelt zich recht en gaat bij Jean-Yves.* Sorry, maar vanavond niet 'schat'. *Ze slaat hard op zijn wang en verlaat de leraarskamer via de deuropening rechts in de gang.*

BEA: Volgens mij gaat de Lourdesreis dit jaar echt een feesteditie worden.

VIERDE SCÈNE

Vrijdag 18 december, 16u00.

In de leraarskamer zijn verschillende tafels bij elkaar gezet. Deze zijn gedekt met een wit papieren tafellaken.

Claire staat op een ladder en brengt wat kerstversiering aan. Michalina komt via de rechtse deuropening in de gang, met haar karretje, de leraarskamer binnengereden. Op haar karretje staan borden, kommetjes en bestek. Tijdens het gesprek komt Claire verschillende keren van het laddertje om kerstversiering op te hangen. Michalina zet borden op tafel en legt bestek.

MICHALINA: Hallo, madam van etalage.

CLAIRE: Zeg maar Claire.

MICHALINA: Gij heetten Claire? Gij mij excoeseren ik dat niet weten. Maar ik nog nooit zo hebben gepraat met u. Ik zeggen tegen u wel goeiendag als ik u zien, maar ik daarom nog niet weten hoe gij heetten.

CLAIRE: Geen probleem, Michalina.

MICHALINA: Ah, gij weten wel hoe ik heetten.

CLAIRE: Michalina uit Olsztyn in Polen.

MICHALINA: Gij weten alles van mij. Ik niets weten van u.

CLAIRE: Veel valt er van mij wel niet te weten. Claire, vijfendertig, vorig jaar getrouwd met Felix en ik heb twee kindjes Lila, zes en Joran, vier.

MICHALINA: Gij al hebben kindjes voor gij zijn getrouwd.

CLAIRE: Eerder speels. Ja, soms gebeurt er wel ne keer iets wat dat niet echt gepland is hé.

MICHALINA: Met speels terechtwijzend vingertje. Gij twee keer zijn vergeten nemen de piel.

CLAIRE: Maar ze waren wel welkom hé. En gij? Hoever staat gij met vriendjes en kindjes?

MICHALINA: Ik nog maar zijn vierentwintig en wonen zes maanden in België.

CLAIRE: En hoe zijt ge dan naar hier gekomen?

MICHALINA: Ik komen op vakantie bij tante die hier al lang wonen in België. Ik hier zijn drie weken en denken, hier beter zijn dan in Polen en ik hier willen blijven. Tante kennen hier vele mensen en zij ervoor zorgen dat ik hier kunnen werken in school. Zo ik kunnen blijven in België.

CLAIRE: En? Dat valt mee?

MICHALINA: Ja, ik hier graag zijn in België. Maar...

CLAIRE: Oei, toch nen maar?

MICHALINA: Ja, in begin wonen bij tante, was goed. Maar na paar maanden, is niet meer goed.

CLAIRE: *Al lachend.* Is uw matras van uw bed te hard?

MICHALINA: Gij zijn voor grapje. Ik bij tante goede eten, goede bed, maar dat zijn alles. Ik willen meer dan hier werken en thuis zijn bij tante. Gij begrijpen mij?

CLAIRE: Ge wilt ook ne keer op straat kunnen lopen.

MICHALINA: Ah ja, natuurlijk. Ik willen leren kennen andere mens.

CLAIRE: *Speels, ondeugend.* Mens of man?

MICHALINA: Gij zijn voor grapje. Gij kunnen zwijgen?

CLAIRE: *Ze brengt haar lippen samen met haar duim en wijsvinger.*

MICHALINA: Ik hebben in Polen vriend. Zoon van buurman. Hij al zijn van mijn zestien, vriend van mij.

CLAIRE: En nen echte vriend of?

MICHALINA: Ja, natuurlijk. Ik geworden zijn achttien. Ik hebben met hem gehad diezelfde dag seks. En nu zijn problemen. Ik denken ik gaan in jaar één keer twee weken naar Polen. Dus ik hebben in jaar twee weken vriend, andere weken ik hier in België en hebben geen vriend.

CLAIRE: En...

MICHALINA: Ik denken ik kunnen beter hebben in Polen twee weken geen vriend maar hier in België al die andere weken, wel vriend.

CLAIRE: Beredeneerd denken noemen ze dat.

MICHALINA: Ik niet weten wat gij willen zeggen, maar ik wel weten dat beter zijn voor meer plezant moment voor mij.

CLAIRE: En hebt ge al iemand op het oog?

MICHALINA: Ik denken het. En ik denken hij ook hebben oog voor mij. Gij werken in Aldi in Mariakerke.

CLAIRE: Allee, binnenkort rijdt ge ook iederen dag met uwe vélo over den Brugsesteenweg.

MICHALINA: Hij daar hebben vaste job. Vullen rekken.

CLAIRE: En komt hij ook uit Polen of...?

MICHALINA: Hij zijn Belg.

CLAIRE: *Enthousiast.* En?

MICHALINA: En goed. Hij hebben mij gevraagd om samen met hem te eten.

CLAIRE: Ja hallo, nen kerstmenu met alles derop en deraan?

MICHALINA: Hij vragen aan mij: ‘Wij morgen gaan naar McDonald’s?’ Ik zeggen tegen hem: ‘Oké, maar ik niet meer willen dit jaar seks’.

CLAIRE: *Speels.* Zolang moet hij het nu nog wel kunnen volhouden hé. Binnen veertien dagen is ’t nieuwjaar.

MICHALINA: Gij zijn voor grapje. Ik u iets mogen vragen?

CLAIRE: Vragen staat vrij, hé Michalina.

MICHALINA: Ik nu wonen bij tante. Maar ik willen wonen alleen. Ik niet weten hoe ik in België moeten huren kleine appartement.

CLAIRE: Dan zijt ge best dat ge ne keer naar een paar sites van immokantoren gaat.

MICHALINA: Gij iets voor mij willen doen en mij tonen waar ik op gsm kan vinden?

CLAIRE: Uih ja... Als ge wilt, kunt ge morgen in de voormiddag wel ne keer tot bij mij komen, dan kan ik u dat op het gemak laten zien hoe dat ge best tework gaat.

MICHALINA: Ik mogen komen bij u thuis?

CLAIRE: Ja, als gij dat ziet zitten.

MICHALINA: Ja, ik zien zitten bij u komen thuis. En gij ver wonen van hier?

CLAIRE: In Brugse Poort.

MICHILANA: Gij ook wonen in Brugse Poort. Gij wonen in Brugse Poort. Ik wonen in Brugse Poort. Ik dus denken wij niet ver van elkaar wonen.

CLAIRE: Ik geef u straks mijn adres en mijnen telefoonnummer.

MICHALINA: Oké, ik zeggen danke u wel. Weet ge wat zou zijn fantastisch? Ik hebben in februari klein appartement en dan man van Aldi vragen om eerste keer bij mij te blijven slapen voor Valentijn.

CLAIRE: Als dat geen schone vooruitzichten zijn.

MICHILINA: Ik nog eens zeggen, danke u wel.

Agnes komt via de linkse deuropening in de gang de leraarskamer binnen. Ze draagt een grote plateau met daarop toastjes.

AGNES: Allee, ’k ben der hier mee. Nen mens peinst op een half uurke is dat in kannen en kruiken, maar ’k ben der ondertussen al meer of een uur aan bezig. *Ze kijkt naar decoratie waaraan Claire bezig is.* Dat komt hier dik in orde hé. En ons Michalina is ook haar best aan ’t doen.

MICHALINA: Agnes, ik u vragen: gij wonen ook in Brugse Poort?

AGNES: Nee, ik woon meer op den buiten. In Oostakker. Aan de grot.

MICHALINA: Ik niet goed begrijpen. Gij wonen in grot?

AGNES: Niet in, maar aan de grot. In Oostakker is ter een bedevaartsoord ter ere van Maria. En dat beeld van Maria staat in die grot.

CLAIRE: En Agnes is daar Maria.

MICHALINA: Gij spelen Maria in grot?

AGNES: Nee nee, ik speel Maria in de processie.

MICHALINA: Gij spelen moeder van Jezus in processie.

AGNES: Ja, al éérentwintig jaar.

MICHALINA: Maar moeder van Jezus in België en in Polen dan niet zijn dezelfde?

AGNES: Volgens mij is de moeder van Jezus over heel de wereld dezelfde.

MICHALINA: Maar gij dan niet zijn te oud voor moeder van Jezus in processie? Bij ons moeder van Jezus in processie zijn jonge meisje.

AGNES: In België speelt het geen rol hoe oud dat ge zijt, maar hoe serieus dat ge zijt om Maria te zijn in de processie.

MICHALINA: Ik vinden grappig. *Al lachend.* Hier mogelijk zijn dat madam die spelen Maria in processie al hebben zeven kindjes.

AGNES: *Ietwat gepikeerd.* Weet ge wat dat er ook anders is bij ons in België? Ze herschikt een aantal borden van Michalina op tafel. Dat we ons borden schoon recht op tafel zetten.

MICHALINA: Bij ons in Polen ons niet kunnen schelen hoe bord staan, wel wat er op bord lig. Ze herschikt duidelijk tegen haar zin de overige borden op tafel.

Laurette komt via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Ze heeft een grote tas bij zich met daarin chips en tal van andere versnaperingen.

LAURETTE: Ze komt bij een tafel en zet de tas op de tafel. Eén na één legt ze de zakjes chips op de tafel. Zout, paprika, pickles, grills, cheetos's, ketchup en mama mia's. Zoute nootjes en paprika borrelnootjes. Diegene die goesting hebben naar Hot Chilli gaan geduld moeten hebben tot volgend jaar. Michalina, hebt gij kommekes mee voor die chips in te doen?

MICHALINA: Ze neemt een aantal kommetjes van haar karretje en zet ze op tafel. Hier zijn 'kommekes' voor chips. Gij zetten ze wel zelf op tafel dat ze staan naar uwe goesting. Ze verlaat nijdig de leraarskamer via de rechtse deuropening in de gang.

LAURETTE: Oei, welke Poolse bij heeft er die gestekt?

AGNES: z' Is op haar tenen getrapt omdat ik gevraagd heb of dat het mogelijk was om de tafel deftig te dekken. Sommige talloren stonden haast in 't midden van de tafel.

LAURETTE: *Terwijl ze chips in kommetjes legt.* Zeg, ge moet mij excuseren dat ik dit jaar niet echt iets zelf gereed gemaakt heb voor ons eindejaarsfeestje, maar...

AGNES: Niet alles moet altijd gewikt en gewogen worden, hé Laurette.

LAURETTE: Ja, en ik kon natuurlijk ook niet op voorhand weten dat mijn gezondheid het nu toch zou toegelaten hebben om één en ander gereed te doen.

CLAIRE: Als ik eerlijk mag zijn: Ge ziet er de laatste twee weken ook beter uit.

AGNES: Ons Laurette zweeft minder in de gang heeft Bea gisteren nog gezegd.

LAURETTE: In de gang zweven?

AGNES: Van al uw pillen. Ge waart zodanig suf dat ge begon te zweven.

LAURETTE: Niet normaal hoe lamlendig dat dat nen mens maakt. Ik heb avonden gehad dat ik zodanig suf was dat in mijne zetel zat en het eigenlijk niet zag zitten om mij recht te stellen om naar de wc te gaan.

CLAIRE: En?

LAURETTE: Ene keer een klein beetje te laat aan den arrivée hé.

CLAIRE: Maar nu gaat het beter?

LAURETTE: Dankzij mijn schoonzuster. Een onmogelijk mens, want niemand in de familie moet er van hebben. Verleden week zondag was ter een familiefeestje en ze zat naast mij aan tafel. Ze is even oud of mij, maar als ik er goed naar keek, zag ze der tien jaar jonger uit. Toen heb ik tegen mijn eigen gezegd: Dat dat serpent der tien jaar jonger uitziet of gij, dat gaat geen waar zijn. Ge gaat u nu herpakken.

CLAIRE: En?

LAURETTE: Ik heb mijn sacoché opengedaan, al die antidepressiva deruit g' haald en ze onmiddellijk in de vuilbak gesmeten.

CLAIRE: En sedertdien...

LAURETTE: Voel ik mij den helft beter. Pas op, 'k heb wel nog zwakke momenten hé. Dinsdagavond betrapte ik mijn eigen derop dat ik weer gereed stond om met mijne vélo naar Mariakerke te rijden.

AGNES: En zijt ge gereden of niet?

LAURETTE: Ik heb Bea haar raad opgevolgd. 'k Heb mijn banden platgezet en daarachter mijn vélopomp in die grote beek achter mijn deur gesmeten.

CLAIRE: Dat is echt wel drastisch, hé Laurette.

LAURETTE: Ja, ik moet hé. Anders ga ik daar niet vanaf geraken. Ik heb mijnen huisdokter gebeld om te zeggen dat ik al die pillen weggesmeten heb. Hij vindt dat ik meer moet buitenkomen. Bewegen. Nen gezonde geest in een gezond lichaam.

CLAIRE: Een abonnement bij Basic Fit hé.

LAURETTE: En al die bodybuilders heel den tijd naar mij staan gluren zeker. Ik heb mij via iemand die ik al jaren ken, aangesloten bij nen wandelclub.

AGNES: En waarom nu ineens wandelen en niet meer fietsen?

CLAIRE: z' Heeft wel geen vélopomp meer om haar banden op te pompen hé.

LAURETTE: Zaterdag heb ik het echt wel kwaad gehad om niet te hervallen in mijn depressieve gewoontes. Onze club had een wandeling in Mariakerke. Inschrijving in een zaalke achter nen café in een zijstraat van den Burgsesteenweg. Start en aankomst op den Burgsesteenweg zelf. Den hoofdsponsor: Den Aldi.

CLAIRE: Dat meent ge niet.

LAURETTE: En pas op, 't is nog niet alles hé. Op heel den Brugsesteenweg staat er ene mens buiten aan zijn deur als we passeren.

CLAIRE: Jean-Yves.

LAURETTE: Ja, met zijn handen in zijn zakken van zijn trainersbroek aan zijn voordeur.

AGNES: Dat moet ook echt wel lukken.

LAURETTE: En 't ergst van al: van de moment dat hij mij gezien had, haalt hij zijn handen uit zijn zakken om naar mij te zwaaien.

AGNES: Dus Jean-Yves...

LAURETTE: 'k Mag hier terstond doodvallen als ik lieg. Die twee vrouwen die naast mij aan 't wandelen waren hadden dat natuurlijk ook gezien. d' Eerste zag ik azo peinzen van: Wat is dat hier? En de tweede vroeg wat dat d' eerste peinsde: 'Kent gij die gast?'

ANGES: En wat hebt ge gezegd?

LAURETTE: Bijna nen ex-collega.

AGNES: En heeft hij iets gezegd?

LAURETTE: Nee. Maar zelfs zonder dat hij iets gezegd had, zat hij weer vanvoor in mijn hoofd hé. Achter de wandeling heb ik twee Trappisten gedronken. 'k Peins: Als dienen drank in mijn hoofd zit, gaat er voor hem geen plaats meer zijn, maar nee hé. Heel den nacht ... Gelukkig dat mijn banden van mijne vélo plat stonden of...

AGNES: Dat gaat best zijn dat gij die gast niet meer ziet hé.

LAURETTE: Die zit in mijn hoofd en die wilt daar precies gelijk niet meer uit. Zondagvoormiddag heb ik mijn eigen niet kunnen bedwingen om naar een shoppingcenter te rijden en een kerstcadeautje voor hem te kopen.

AGNES: Amaar Laurette, alstublieft hé zeg. Hoe is dat nu mogelijk.

LAURETTE: Ik weet het, maar ik kan daar echt niet aan doen. Dat komt op en dan moet ik hem zien. Ik heb echt geluk g' had dat zondagmiddag mijne geuur niet thuis was of...

AGNES: Of wat?

LAURETTE: Of ik had aan hem gevraagd om de banden van mijne vélo op te pompen met zijn vélopomp.

AGNES: Eh, 't is slechter of dat ge achttien jaar zijt.

LAURETTE: Maar ik heb voor mijn eigen beslist dat ik hem die sjaal niet ga geven.

AGNES: Welke sjaal?

LAURETTE: Die dat ik in dat shoppingcenter gekocht had voor zijne kerstdag.

AGNES: Wat dat gij moet doen is aan de politie vragen dat ze u een verbod opleggen om op den Brugsesteenweg in Mariakerke rond te lopen.

LAURETTE: Pas op, nu ben ik er alweer wat over hé. En dat komt door... Ja, door...

AGNES: Door wat?

LAURETTE: Door die mens dat ik al jaren ken en die mij gevraagd heeft om samen te gaan wandelen.

AGNES: Minuutje, hé Laurette. Want 't wordt een klein beetje ingewikkeld. Der is nen vent dat ge al jaren kent die u gevraagd heeft om in de wandelclub te komen. Dat is 't.

LAURETTE: Dat was 't. Peinsde ik. Ik ken die vent al jaren en kom daar goed met overeen zonder daar echt iets voor te voelen. Maar ik word gewaar dat, hoe meer kilometers dan wij samen wandelen, hoe meer dat ik er begin voor te voelen.

CLAIRE: Uwe kilometerteller slaat tilt.

LAURETTE: Zonder daar echt bij stil te staan, heb ik die vent uitgenodigd om bij mij te komen eten op kerstavond.

AGNES: Ik zou wel geen frieten met stoverij gereeddoen, want dan gaat ge weer heel den tijd met dienen Jean-Yves in uw hoofd zitten.

LAURETTE: Dat hoofdstuk van dienen Jean-Yves gaat op kerstavond definitief voorbij zijn.

CLAIRE: Ons Laurette heeft grote plannen.

LAURETTE: Ik heb beslist dat ik die sjaal die ik voor Jean-Yves gekocht heb aan die vent te geven.

CLAIRE: Als ge wilt dat hij u uitnodigt op nieuwjaaravond moet ge der misschien wel niet bijzeggen dat ge die sjaal eigenlijk voor nen andere vent gekocht had. *Uitdagend.* Nu nog verse lakens op uw bed en...

LAURETTE: Ik heb hem wel al op voorhand gezegd dat blijven slapen der niet inzit.

AGNES: Wat is dat nu voor nen zever. Dat wilt toch niet zeggen omdat die vent bij u blijft slapen, dat ge der seks moet mee hebben.

CLAIRE: Bij Laurette is het ondertussen al meer of vier jaar geleden, hé Agnes. Als d' occasie hem voordoet.

LAURETTE: Op nieuwjaarakond zien we dan wel. We zijn dan weer al een week verder.

CLAIRE: En g' hebt dan al weer wat meer gezamenlijke kilometers op den teller staan.

AGNES: En die mens, wie is dat, wat doet hij?

CLAIRE: Wandelen, hé Agnes.

AGNES: En hoe oud is 't hij?

LAURETTE: Hij... Nee, ik ga daar echt nu nog niets over zeggen.

AGNES: Hoe? Mag het niet geweten zijn misschien?

LAURETTE: Nee, echt, ik ga daar nu nog niets over zeggen. Het is te vroeg.

AGNES: *Tot Claire.* Volgens mij zit er een vlieg op.

MICHALINA: *Ze komt via de rechtse deuropening in de gang, met een kookpot in haar hand, de leraarskamer binnen.* Hier ik zijn weer met Zrazy.

AGNES: Zrazy?

MICHALINA: Zijn Poolse balletjes van gehakt in saus van tomaat. Wij in Olsztyn dat altijd maken klaar voor kerstmis. Ik hebben klaargemaakt voor tien persoon. Dat zijn genoeg? Komen Jean-Yves naar feestje?

DELPHINE: *Ze komt via de linkse deuropening in de gang, met twee taartdozen op haar ene arm, de leraarskamer binnen.*

CLAIRE: 'k Hoop van niet. Anders mogen we tegen het eind van den avond bij den apotheker van wacht om twee dozen antidepressiva gaan.

DELPHINE: Als het de bedoeling is dat er weer heel den avond over Jean-Yves geroddeld wordt, zal mijne stoel vrij blijven.

AGNES: Ik vind ook dat het nu stillekesaan wel geweest is. Dienen bokspringer speelt hier nu al vier maanden aan een stuk d' hoofdrol op ons vrouweiland.

BEA: *Ze komt via de rechtse deuropening in de gang, met drie kleine kartonnen doosje op haar arm, de leraarskamer binnen. Ze heeft de vorige dialoog van Agnes gehoord.* Ik ben der wel zeker van dat zijn liedje hier uitgezongen is. Ik heb vandemorgen van de voorzitter van den inrichtende macht g' hoord dat zijn vervangingscontract niet verlengd wordt.

AGNES: Hoe? En ik heb van Mieke g' hoord dat haar ziekteverlof verlengd is tot aan de krokusvakantie.

BEA: Ja, dan zal der iemand anders komen om haar te vervangen zeker. Ik kan maar zeggen wat dat hij gezegd heeft hé.

CLAIRE: En Mieke haar ziekteverlof is weer verlengd.

BEA: 'k Versta het ook niet goed. Ge springt over nen bok en ge zit voor de rest van uw leven met een verrekking. Ik heb nog voor wat knabbelingskes gezorgd. Loempiaatjes, kaasbollekes en van die chicken nuggets. Lukt dat voor straks de friteuse ne keer aan te zetten in de keuken, Michalina?

MICHALINA: Zalle wel zijn. Ik zijn zot van loempia uit diepvries

DELPHINE: Ja, ge weet het, of ge weet het niet, maar aangezien dat ik geen keukenprinses ben, heb ik het risico niet genomen om zelf taart te bakken. *Ze opent de taartdozen.* Ik ben gaan halen: Nen witte chocolade cheesecake en nen quiche met geitenkaas, walnoten, spek en honing.

CLAIRE: Dat klinkt in ieder geval niet slecht.

MICHALINA: Ik dat voor u zetten in frigo? Want hier zijn te warm voor geitenkaastaart. *Ze neemt de twee dozen van taart en gaat ze in de frigo zetten.*

BEA: Ah ja, voor dat ik het vergeet: Ik ben daarjuist Rogeetje tegengekomen in de gang en heb hem gezegd dat, als 't goesting heeft, hij maar eentje moet komen drinken.

LAURETTE: Hebt gij Roger gevraagd om...?

BEA: Wel ja, ik dacht: Die vent staat altijd gereed voor ons, hij zit daar toch alleen en...

AGNES: En der is toch altijd over.

MICHALINA: *Ze neemt een grote plateau met daarop kaas en salami uit de frigo en zet hem op tafel.* En hier zijn kaas en salami van madam van etalage.

BEA: Hoever staan we? Wie ging er zorgen voor de cava en 't fruitsap.?

AGNES: Ons madam.

BEA: En heeft er iemand ons madam al gezien?

MICHALINA: Ik al samen met madam cava en fruitsap in frigo hebben gezet.

BEA: Bon. Komt ze niet. Klein probleem, want den drank is ter al. Nootjes, chips, toastjes, kaas en salami, knabbelingen voor in de friteuse. De taarten staan ook in de frigo.

MICHALINA: *Ze komt aan de tafel en tilt het deksel van de kookpot.* En dat zijn Zrazy.

BEA: Zrazy? En wat is dat dan? Gestoofde peren in de tomatensaus?

MICHALINA: Zijn balletjes van gehakt in saus van tomaat. Ik ook willen maken hebben iets voor kerstfeest.

AGNES: Allee sjiek. Ik ga straks ne keer proeven van uw...

MICHALINA: Zrazy.

BEA: *Duidelijk niet overtuigd terwijl ze het deksel op de kookpan zet.* Zrazy. Wie moet er nu nog komen?

CLAIRE: Komt Adèle?

BEA: Ja en die zou nen zelfgemaakte likeur meebrengen voor bij de koffie.

DOLORES: *Ze komt via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen.* **Hallo, iedereen.** Sorry dat ik een beetje aan de late kant ben, maar ik moest nog efkes overleggen met juffrouw Evy.

BEA: Is dat die die in Jean-Yves zijn plaats komt?

DOLORES: Ah ge... ge zijt blijkbaar al op d' hoogte.

BEA: Ja, den tamtam heeft zijn werk al gedaan. Mijnen Ivan is een verbouwingske aan het doen bij de voorzitter van den inrichtende macht. Die vent helpt zelf mee en...

DOLORES: *Lichtjes gepikeerd.* Over wat moet nen mens anders spreken terwijl dat hij mortel aan het maken is hé.

LAURETTE: Dus het is zeker dat Jean-Yves niet meer weerkomt na nieuwjaar.

DOLORES: Ja, dat... Dat leekt mij de beste oplossing. Iedereen weet dat er een aantal dingen gebeurd zijn die misschien beter niet gebeurd waren, maar...

BEA: Maar hij had ook super kwaliteiten hé. Geef toe, zo nen goeie springer hebben we hier op 't school nog nooit gehad.

DOLORES: Ik zou mij bij deze willen excuseren voor de soms ongemakkelijke momenten dat er door mijn toedoen geweest zijn. Maar... Laten we wat gebeurd is achter ons laten en ... *Ze gaat naar de frigo, opent deze en haalt er een ontkurkte fles cava uit. ... klinken op een nieuw, zorgeloos jaar. Ze steekt de fles in de hoogte.* **Michalina,** moest gij de glazen willen volgieten.

MICHALINA: Dat zijn voor mij geen probleem. *Ze neemt een glas, giet er wat cava in en drinkt het uit.*

DOLORES: Wat is de bedoeling?

MICHALINA: Ik proeven of zijn alles wel oké.

DOLORES: En?

MICHALINA: Alles zijn oké. Iedereen willen cava van madam directrice?

Onder het volgende gesprek giet Michalina de cava uit en worden de glazen doorgegeven.

BEA: Van welk merk is dat?

DOLORES: Ge kunt gerust zijn, Bea, het is ter genen van drie euro vijfenzeventig de fles.

BEA: Ja, want de laatste keer dat ik naar een receptie geweest ben was het van dat goedkoop spul. Mens ben ik 's anderdaags slecht van geweest.

DELPHINE: Ge zijt wel niet verplicht van u zat te drinken, hé Bea.

BEA: Het probleem is dat ik daar niet zat van word. Bij mij loopt dat binnen gelijk limonade. Maar achter een glas of drie begint dat wel enorm op mijn blaas te werken.

Ik geloof dat ik op die fameuze receptie veertien keren naar de wc geweest ben. Nog een geluk dat ik niet iedere keer nen halven euro moeten betalen heb aan een pipimadam.

DOLORES: Heeft ondertussen iedereen een glazeke cava gekregen?

Iedereen staat met een glas cava in zijn hand. Er wordt onderling gepraat.

DOLORES: Dan wil ik iedereen bedanken voor haren inzet van het voorbije jaar. Niet alleen wat betreft het lesgeven, maar ook wat betreft het begeleiden van leerlingen tijdens buitenschoolse activiteiten zoals de Lourdesreis, de...

BEA: Dat was een echte feesteditie van buitenschoolse begeleiding. d' Heiligen in Lourdes zijn juist niet van hun sokkel moeten komen om de verschillende amoureuze begeleidingskampen uit mekaar te halen.

DOLORES: Duidelijk geïrriteerd. Ze probeert haar opmerking ludiek weg te praten. En de prijs voor scherpzinnige observatie gaat dit jaar, juist gelijk de voorbije zesentwintig jaar, naar juffrouw Bea! Ik wil ook iedereen bedanken die gezorgd heeft voor drank en spijs voor ons ... Ze kijkt nu expliciet naar Bea. ...'Vredevol' kerstfeestje.

MICHALINA: Ik vragen madam directrice: Ik nog mogen uitgiet voor mij enen glas cava? Ik gewoon zijn van drink vodka, vandaar ik denken ik meer dan enen glas cava moeten drink vooraleer ik worden enen beetje 'tjipzy'.

DOLORES: Het is wel niet de bedoeling dat ge straks niet meer weet wat dat ge verteld, hé Michalina.

MICHALINA: Ik dan wel moeten drinken enen volledige fles cava, madam directrice.

EVY: Ze komt via de linkse deuropening in de gang de leraarskamer binnen. Ze is een vijftwintigjarige leerkracht lichamelijke opvoeding. Ze heeft een tenger figuur en is jong, modieus gekleed. Uih...

AGNES: Ze bemerkt Evy. Tot Bea. Wat smijten ze hier nu binnen.

BEA: Zou dat dat nieuwe van L.O. zijn?

AGNES: Springen gaat ze misschien kunnen. Maar gezag hebben, dat zal volgens mij wat anders zijn.

BEA: 't Staat op haar voorhoofd geschreven. 't Is eentje van haar eerste broek.

EVY: Ze is ondertussen bij Dolores gegaan.

DOLORES: Ah hey! Momentje, ik ga u direct voorstellen. Kunt gij voor Evy ook ne keer een glazeke cava uitgieten, Michalina?

MICHALINA: Voor mij dat zijn genen probleem, madam directrice. Ze neemt een glas en giet er cava in. Ondertussen giet ze ook haar glas nog eens vol.

DOLORES: Ze probeert de aandacht te trekken. Mag ik...? Het onderling praten stopt en iedereen kijkt naar Dolores. Ik dacht dat het een goed idee was om op ons gezellig samenzijn ook ons nieuwe juffrouw lichamelijke opvoeding uit te nodigen. Evy gaat Mieke vervangen bij wie dat haar ziekteverlof verlengd is tot en met de krokusvakantie.

Ze heeft in juli een master in educatieve lichamelijke opvoeding behaald en gaat bij ons haren eersten echte job doen.

BEA: *Tot Agnes.* 'k Heb het gezegd dat het eentje van haar eerste broek is hé.

DOLORES: *Ze wijst naar Evy.* Evy.

EVY: *Ze wuift speels met haar beide handen naar iedereen.* **Hallo iedereen!**

BEA: *Ze wuift met één hand naar Evy.* **Hallo, Bea.** En gij wordt dus den opvolger van onze springer.

EVY: Uih...?

BEA: Moet ge van ver komen?

EVY: Niet echt. Drongen. Twee huizen verder of Dolores.

BEA: Ah, ge...

DOLORES: Ja, Evy is een maand geleden met haar pa bij mij in de wijk komen wonen. Tijdens de kennismaking met de papa kwam ter sprake dat zijn dochter afgestudeerd was, werk zocht en...

BEA: En van 't één kwam 't ander.

DOLORES: Ik hoop dat ik op iedereen zijn bereidheid mag rekenen om haar een beetje wegwijs te maken de eerste weken.

CLAIRE: *Steekt haar hand uit naar Evy.* **Claire.** Plastische opvoeding en zevende jaar etalage. Welkom.

EVY: *Ze geeft haar een hand.* **Probeer ik te onthouden.**

DELPHINE: Delphine. Nederlands, geschiedenis. Tweede en derde graad.

EVY: Hoi.

BEA: *Tot Agnes.* **Let op mijn woorden:** Der zal weer een vlieg opzitten op die vervanging. Terwijl dat de dochter hier over den bok springt, springt papa bij ons madam thuis.

AGNES: Bea, alstublieft hé zeg. Elk in zijn bed hé. *Ze gaat bij Evy en geeft haar een hand.* Agnes, ik geef godsdienst in den tweeden en den derden graag. Welkom op ons vrouweiland.

EVY: *Ze geeft Agnes een hand.* **Vrouweiland?**

AGNES: Ja, met uitzondering van de conciërge zijn het allemaal vrouwen die hier rondlopen.

BEA: Nen vent houdt het hier meestal maar een paar maanden vol. Dan moet hij, willen of niet, verliefd worden op een juffrouw en daar komen dan altijd vodden van.

AGNES: En zijt ge een beetje beweeglijk?

EVY: Uih... Ik denk van wel, ja.

AGNES: **Jamaar, denkt ge het, of zijt ge het zeker? Anders zit ge tegen dat het ooit krokusvakantie is ook thuis met een verreking.**

BEA: **Sorry dat ik misschien een beetje indiscreet ben, maar... maar hebt gij een relatie?**

EVY: **Nee. Happy single.**

BEA: **Happy... Sorry dat ik nog meer indiscreet ben. Maar ge zijt toch niet lesbisch, want anders hebben we hier echt wel een groot probleem op ons vrouweiland.**

EVY: **Uih...**

DOLORES: **Bea, is het er niet wat over?**

BEA: **Misschien wel, maar 't is maar dat we op voorhand weten waar dat we aan toe zijn hé.**

ADELE: *Ze komt via de rechtse deuropening in de gang de leraarskamer binnen. Ze draagt een linnen tas met daarin boekjes. Met haar andere hand houdt ze een fles likeur vast. **Hallo iedereen!!***

DOLORES: **Adèle, welkom.**

AGNES: *Tot Bea. **Ons konijn is daar ook.***

ADELE: **Alles okeekes hier?**

DOLORES: **We zijn nog aan ons eerste glazeke hé. De sfeer moet er nog inkomen.**

BEA: **Agnes! Ze fluistert sterk, maar iedereen hoort het. Ik peins dat die nieuwe bi is!**

ADELE: **Volgens mij zijn der die al meer of één glazeke op hebben. Ze steekt haar fles likeur in de hoogte. En straks voor bij de koffie een eigengemaakt frambozenlikeurke. Ze kijkt naar Evy. En een nieuw gezicht, zie ik.**

DOLORES: **Dat is ons Evy. Zij vervang Mieke tot aan de krokusvakantie.**

ADELE: *Ludiek. **Heeft Jean-Yves teveel bokkesprongen gemaakt?***

EVY: **Uih...**

DOLORES: *Ietwat verveeld. **Ons Adèle. Internationaal gelauwerde schrijfster van kinderboeken.***

EVY: *Enthousiast. **Echt?***

ADELE: **Dat van het schrijven van kinderboeken wel, ja. Ze richt zich nu tot iedereen. Ze neemt de linnenzak en haalt er tal van boekjes uit. En als kerstcadeau krijgt iedereen een exemplaar van de nieuwe avonturen van mijne Flappy. Ze deelt de boekjes uit.**

CLAIRE: *Ze krijgt als eerste haar boek en leest de titel van het boek. **'De dierenschool.'** En is 't autobiografisch, Adèle?*

ADELE: *Speels. **Voor mij of voor u?***

CLAIRE: *Ze leest voor uit het boek.* **Op de eerste dag van het nieuwe schooljaar maakten de juffrouwen bever en ooievaar als eerste kennis met de nieuwe turnmeester. Twee dagen na de kennismaking met meester de bok, hoorde Flappy op de speelplaats hoe ze hem ervan verdachten het nieuwe vriendje te zijn van mevrouw luipaard, de directrice van de dierenschool. Wellicht omdat de andere juffen minder aandacht van hem kregen, bedachten ze voor de nieuwe turnmeester de bijnaam: ‘de springer’ Tot Adèle. Ietwat gegeneerd. Kan het zijn dat het autobiografisch gehalte nogal aan den hoge kant is?**

AGNES: Volgens mij is het er echt wel over. *Ze leest voor uit het boekje.* ‘Waarom heeft tegenwoordig iedereen problemen met de tafels van vermenigvuldigen’, sakkerde juffrouw de pauw, de juf wiskunde. Wanneer niemand nog hoge cijfers haalde voor haar vak, was er immers minder reden om met haar sierlijke staart, paraderend door de gangen te lopen.

BEA: Volgens mij zal Flappy nog allicht nen klacht aan zijn broek hebben en zullen ze dienen boek uit de rekken halen. *Eerder voor zichzelf, misnoegd.* ‘Paraderend door de gangen te lopen.’

ROGER: *Verschijnt in de rechtse deuropening in de gang.* Uih... Dat stoort nu toch niet dat ik ook eentje kom meedrinken? Bea had mij gezegd...

BEA: Kom maar binnen, Rogeetje. Hoe meer zielen, hoe meer vreugde. Ge kunt misschien beginnen met te vragen aan Adèle welk dier dat gij speelt in haren nieuwen boek.

ROGER: *Ludiek.* Ik zou liefst van al een mug zijn die jullie allemaal komt ambeteren als ge ligt te slapen.

DOLORES: Ik had gedacht dat gij nen teddybeer zoudt willen zijn hebben die naast mij kwam liggen en waar dat ik mijn koude voeten zou kunnen aan warmen hebben.

ROGER: Den tijd dat ik gloei op overschot had, is spijtig genoeg een beetje voorbij, madam.

DOLORES: *Ze neemt een glas cava en geeft het aan Roger.* **Op de aangename samenwerking van het voorbije jaar. Ze tikt met haar glas tegen dat van Roger.**

ROGER: Dat is geern gedaan, madam. Als mijn gezondheid het toelaat doe ik er geern nog een jaarke bij.

DOLORES: Dan gaan we der direct al eentje drinken op de goeie samenwerking van volgend jaar.

ROGER: Ik mag wel niet teveel alcohol drinken, want morgen staat er een wandeling van vijftien kilometers op het programma.

DOLORES: Ola, voor mij staat er nen sportieve kerel.

ROGER: Op mijn leeftijd moet ge in beweging blijven hé. Morgen vijftien kilometers in de regio van Aalter en dan zondag de grote kerstwandeling in de Vlaamse Ardennen. *Tot Laurette.* Gij ziet dat nog altijd zitten om mee te gaan zondag?

LAURETTE: Ewel uih...

Claire kijkt naar Agnes.

CLAIRE/AGNES: *Ondeugend. Ewel uih...*

AGNES: Volgens mij gaat ge achter de wandeling van iemand als kerstcadeau nen sjaal krijgen.

VIJFDE SCÈNE

Vrijdag 12 februari 14u50.

Het is speeltijd in de namiddag. De kerstversiering is verdwenen en heeft plaatsgemaakt voor een viertal grote rode hartjes die zijn opgehangen voor Valentijn.

Claire zit aan een tafel in de leraarszaal en maakt een tekening op een groot wit blad. Michalina komt heel snel met haar karretje met daarop kuisgerief door de rechtse deuropening in de gang, de leraarskamer binnengereden. Ze gaat snel bij Claire.

MICHALINA: Juffrouw Claire van etalage. Ik willen geven gij mening. Ze gaat vlak voor haar staan en opent haar werkschort. Ze draagt daaronder sexy lingerie. Wat gij vinden van mij? Ze doet snel haar schort weer dicht.

CLAIRE: Al lachend. Amaar Michalina, met wat zijt gij bezig?

MICHALINA: Ze opent weer haar schort. Ik gewoon willen weten wat gij vinden van mij?

CLAIRE: Al lachend. Amaar allee zeg, stopt daar mee en doe die schort toe.

MICHALINA: Doet haar schort weer dicht.

CLAIRE: Het lachend stopt en ze begint zich eraan te ergeren. Direct komt er hier iemand binnen en peinzen ze dat wij...

MICHALINA: Ze doet weer haar schort open. Maar gij vinden mij sexy?

DELPHINE: Ze komt via de linkse deuropening in de gang de leraarskamer binnen. Ze bemerkt Michalina die haar ondergoed toont. Sorryyyyy. Ze verdwijnt weer in de gang.

CLAIRE: Ooohhh!!! Ze loopt naar de linkse deuropening in de gang en roept naar Delphine. Delphine, ge kunt wel binnenkomen hé. Ze komt terug bij Michalina. Direct peinst iedereen hier dat wij wat hebben met mekaar.

MICHALINA: Ik niet zijn voor madam, want hebben vriend. Ik willen vragen aan u gij mij vinden sexy omdat ik zondag willen vragen aan vriend hij blijven slapen.

CLAIRE: En doe nu alstublieft die schort toe.

MICHALINA: Ze doet haar schort dicht.

DELPHINE: Ze komt in de linkse deuropening van de gang staan. Speels. Ondeugend. Stoor ik?

MICHALINA: Ze gaat bij Delphine en opent haar schort. Gij mij vinden sexy?

DELPHINE: Ze gaat in een boog om Michalina heen bij Claire. Wat scheelt met haar?

CLAIRE: Ze gaat haar vriend vragen om zondag den eerste keer te blijven slapen en ze wilt weten of dat ze der sexy genoeg uitziet.

DELPHINE: En daarom... *Ze lacht.* **Oh my god.** *Tot Michalina.* Ik zeker weten vriend vinden gij zijn sexy. Hij zullen geraken opgewonden bij zien u in sexy lingerie.

MICHALINA: Dat zijn bedoeling. *Ze knoopt haar schort weer dicht.*

DELPHINE: Amaai, nu wordt het wel echt serieus.

MICHALINA: Ah ja, ik niet vragen aan vriend: gij willen blijven slapen bij mij, als zijn niet serieus hé. *Tot Delphine.* Hebben gij al nieuwe vriend?

DELPHINE: Uih... Goeie vraag. Heb ik al nen nieuwe vriend.

MICHALINA: Ik andere vraag stellen. Gij denken gaan hebben seks zondag?

DELPHINE: Ik denk dat dat wel ne keer tot de mogelijkheden zou kunnen behoren, ja.

MICHALINA: *Ze opent weer haar schort.* Wanneer gij denken nodig hebben lingerie voor opwinden vriend, ik u zeggen waar ik hebben gekocht mijn lingerie.

BEA: *Ze komt via de linkse deuropening in de gang de leraarskamer binnen. Ze bemerkt Michalina die haar ondergoed toont.* 't Is ter over. Wat zeg ik? 't Is ter ver over. Nu dat we van die wipper vanaf zijn, zitten we met een lesbische affaire op ons eiland.

CLAIRE: Moest het mogelijk zijn van uwe fantasie niet voor waar te pakken, Bea. Michalina heeft ons gewoon gevraagd wat we van haar lingerie vinden.

MICHALINA: *Ze draait zich om naar Bea.* Wat vinden gij...?

BEA: En ge doet nu die schort toe!! Alstublieft zeg. We zitten hier wel in een katholieke school hé. Stelt u voor dat iedereen hier in zijn ondergoed begint rond te lopen.

MICHALINA: *Ze knoopt haar schort dicht.*

CLAIRE: Voor Michalina is zondag nen belangrijke dag hé. Ze peinst erop om op Valentijn voor den eerste seks hebben met haar vriend.

DELPHINE: *Tot Bea.* Ietwat ondeugend. Gaat gij zondag...?

BEA: Alstublieft hé zeg. Mag nen mens nog een beetje een privéleven hebben. Zijn dat nu vragen. 'Gaat gij zondag seks hebben?'

DELPHINE: 'Gaat gij zondag 'Valentijn' vieren?'

BEA: Valentijn! Dat is gewoon platte commerce. En ook daarbij: de zondagochtend heb ik altijd seks. Ik heb daar geen Valentijn nodig voor.

AGNES: *Ze komt via de rechtse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen.* Een beetje romantisch zijn kan nooit geen kwaad, hé Bea.

BEA: Houdt gij u daar met bezig met die Valentijn?

AGNES: Zal wel zijn. Een uitgebreid ontbijtje. Een romantisch wandelingske. Daarachter samen in 't bubbelbad en 's avonds nen menu bij kaarslicht.

BEA: Claire, doet gij daar ook aan mee aan die Valentijn?

CLAIRE: Vrijdagavond gaan de gasten voor een heel weekend bij oma en wij vieren Valentijn onder ons tweetjes.

BEA: En gij Delphine?

DELPHINE: Misschien. Zou kunnen.

BEA: Wat ‘misschien’? We zijn vrijdag. Valentijn is zondag. Als ge nu nog genen date hebt, gaat het wel wreed rap moeten gaan hé.

DELPHINE: Het is goed mogelijk... . Nee, ik kan der beter niet over beginnen.

AGNES: Als ge a zegt, moet ge b zeggen, hé Delphine.

DELPHINE: Diederik heeft mij gisteren gevraagd of dat ik het zou zien zitten om een weekend met hem naar d’ Ardennen te gaan.

AGNES: g’ Hebt dus toch een lief.

DELPHINE: Nee, ik heb geen lief. Diederik dat is gewoon nen goeie maat.

AGNES: En ge vindt het normaal dat nen goeien maat u, zonder bijbedoeling, vraagt om in ’t Valentijnweekend met hem naar d’ Ardennen te gaan.

DELPHINE: Ja, ik ken die al jaren.

BEA: *Denkend.* Diederik. Hebt gij vroeger al ne keer niet iets gehad met nen Diederik? *Het schiet haar te binnen.* Zeg! Is dat den dienen niet dat koeierdienst doet en de valiezen van de laatstejaars naar Lourdes wilde voeren?

DELPHINE: Dat is Diederik, ja.

BEA: Jamaar, die heeft toch een lief.

DELPHINE: Die ‘had’ een lief, ja.

BEA: Hij ‘had’ een lief. Gij ‘waart’ zijn lief. En nu zijt ge ‘weer’ zijn lief.

DELPHINE: Maar ik ben helemaal niet ‘weer’ zijn lief. Diederik had afgesproken om met zijn lief naar d’ Ardennen te gaan. Woensdag is ter een grote discussie geweest met haar. Gisteren hebben ze een punt gezet achter de relatie.

BEA: ’k Heb het vroeger al gezegd hé: Contact houden met uwen ex, ambras verzekerd.

DELPHINE: En ik zit daar voor niets tussen. Diederik en ik zijn altijd vrienden gebleven. En ik ben der nog niet aan uit of dat ik nu wel of niet ga meegaan naar d’ Ardennen.

MICHALINA: Gij willen seks met uw ex.

DELPHINE: *Ze blaast geïrriteerd lucht uit.* Soms zou nen mens beter gewoon zijne mond houden.

BEA: Is dat hier een spel met die Valentijn. D’ ene loopt hier als haast heel in haren bloten. d’ Ander wilt misschien weer seks met haar ex.

Laurette komt via de rechtse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Ze is een éclair aan het eten.

BEA: *Tot Laurette. Doet gij zondag iets speciaals met Roger voor Valentijn?*

LAURETTE: *Roger heeft ons ingeschreven voor een Valentijns wandelweekend in d' Ardennen.*

BEA: *Ge kunt misschien carpoolen met Delphine, want die gaat ook naar d' Ardennen. Maar met andere woorden, ge gaat dus ook Valentijn vieren.*

LAURETTE: *Ja, Roger trakteert mij op een weekendje Ardennen voor Valentijn. Twee grote wandelingen en 's avonds nen wildmenu.*

BEA: *Allee, in de sneeuw lopen, everzwijn eten en daarachter in d' hotelkamer het tweede deel van de wildmenu.*

LAURETTE: *En als ik eerlijk mag zijn, ik kijk er echt naar uit. Hij heeft mij een Valentijnsmassage beloofd.*

AGNES: *Roger die u gaat masseren.*

LAURETTE: *Ja pas op, en volgens mij kan hij dat hé. Voor dat hij vertrekt voor een wandeling van twintig kilometers masseert hij altijd zijn benen.*

EVY: Komt via de rechtse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Efkes rap voor dat het belt een vraagske. Is ter ooit al iemand gaan skiën in Köningsleiten in Oostenrijk?

BEA: *Allee, 't wordt alsmaar beter. Valentijnsseks bovenop nen berg met sneeuw.*

MACHILINA: *Gij gaan skiën?*

EVY: *Ja, last minute. Een andere leidster heeft gebeld of dat ik goesting heb om met haar en nen andere leider van de scouts te gaan skiën. Een uur geleden geboekt, vanavond den trein op.*

AGNES: *Valentijn met drie?*

BEA: *Tot Agnes. Ziet ge wel dat ik gelijk heb hé. z' Is bi.*

EVY: *Der is dus nog niemand naar Köningsleiten geweest om te skiën?*

BEA: *Mijn arms en benen breken kan ik in Gentbrugge ook hé.*

CLAIRE: *Tot Bea. En wat gaat gij doen tijdens uw vakantie?*

BEA: *Een weekske Sun Parks. Met mijn zuster haar twee gasten en haar drie kleinkinders. Als de gasten klein waren gingen we daar haast ieder jaar naar toe. Ik was zot van die grote watersliferbanen. Op nen dag liet ik mij soms twintig keren van vanboven naar beneden slieren.*

CLAIRE: *En bij u nog geen kleinkinders op komst?*

BEA: *Geen vragen stellen waar dat ik geen antwoord mag op geven, alstublieft.*

CLAIRE: Wat? Uw zoon zijn vriendin?

BEA: Geen vragen stellen waar dat ik geen antwoord mag op geven, alstublieft.

CLAIRE: z' Is dus in verwachting.

BEA: Geen... Vijf maanden.

CLAIRE: Allee, ge wordt oma.

BEA: Niet gemeen worden, hé Claire. Omie en opie of mammie en pappie. We mogen kiezen.

AGNES: g' Hebt gij daar nog niets van gezegd.

BEA: Ja, de gasten hadden gevraagd om dat nog niet aan iedereen te gaan vertellen. Dus dan zwijgt ge hé. Zwijgt ge twee keren.

AGNES: Wat zwijgt ge twee keren?

BEA: Ja, dan is 't nen tweeling hé.

CLAIRE: En dat is van dat Turks meiske.

BEA: Ja. Hoo, ge zoudt haar moeten zien rondlopen met haar dik Turks tonneke.

AGNES: Hoever is ze al?

BEA: Vijf maanden.

AGNES: En weet ge al wat dat het gaat zijn?

BEA: Ik heb heel zeker al vijfhonderd keren naar die echo's zitten kijken.

CLAIRE: En?

BEA: Van elks eentje.

LAURETTE: Nen koningswens.

BEA: Der is één ding waar dat we nog geen antwoord op hebben. Welk kleur van velleke dan ze gaan hebben.

MICHALINA: Wat gij bedoelen?

BEA: Ewel, zij is een Turkse en jij nen Vlaming. Zijn vel is bleek, maar dat van haar is azo koffie met veel melk. Dus ja, gaan 't bleekskes zijn? Gaan het licht bruintjes zijn?

DELPHINE: Kan het ook dat het één een bleek en het ander een lichtbruin is?

AGNES: Delphine, alstublieft hé zeg.

BEA: 'k Mag er niet op peinzen! Stelt u voren zeg, het manneke nen bleken en het meiske een koffietje met veel melk.

MICHALINA: *Al lachend.* Direct mensen denk: Kindjes zijn van twee verschillende man.

BEA: Als ge niet wilt dat ik direct uw sexy onderbroek uitdoe en ze over uw hoofd trek, zou ik stoppen met zulk nen zever te vertellen.

MICHALINA: Het zijn grapje hé.

BEA: Goed mogelijk. Maar ik kan der wel niet met lachen.

CLAIRE: En voor wanneer is ze uitgerekend?

BEA: De veertiende juni. Maar als ze zo blijft verzwaren zal ze volgens mij haren tijd niet uitdoen.

CLAIRE: Fantastische vooruitzichten, hé Bea.

BEA: Der is één ding waar dat ik niet gerust in ben. Ze wilt thuis bevallen.

LAURETTE: Is dat de gewoonte bij die Turkse vrouwen misschien?

BEA: Bij nee gij. Maar haar oudste zuster is gynaecologe en ze wilt samen met haar thuis bevallen.

LAURETTE: Dan gaat dat volgens mij geen enkel probleem zijn.

BEA: Ik hoop het. Want het is de bedoeling dat zowel ik of haar moeder der bij zijn.

MICHALINA: Gij worden voor één dag madam die kindje er moet uithalen.

BEA: Thuis en onder water.

MICHALINA: Zij bevallen in zwembad?

AGNES: En moet dat allemaal bij u thuis gebeuren?

BEA: Ah ja, aangezien dat ze voorlopig bij ons inwonen. 'k Mag er niet beginnen op peinzen, of 'k loop er nu al ongemakkelijk van.

MICHALINA: Gij moeten opzetten duikbril om te zien onderwater kindje komen.

BEA: Weet ge wat dat ik weet? Dat ze die vrouwen uit Polen aan de grens beter zouden tegenhouden.

DOLORES: *Ze komt via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Ik wou rap nog efkes iedereen een goeie vakantie wensen. Die gaat skiën, zie dat ge met geen breuken naar huis komt. En voor zondag wens ik iedereen nen Valentijn toe die volledig in het teken van de romantiek staat.*

BEA: *Terzijde.* Die begint hier nu ook al zo simpel te doen.

CLAIRE: En wat zijn uw plannen?

DOLORES: *Speels, ondeugend.* Ik ben geïnviteerd door iemand voor een wellnessweekendje op kasteel in Limburg

BEA: *Tot Agnes.* Volgens mij zal het haar gebuur zijn. Evy haar vader.

MICHALINA: *Tot Dolores.* Gij hebben nieuwe vriend?

DOLORES: Uih... Dat is nu iets waar dat ik liever geen antwoord zou op geven.

MICHALINA: Madam directrice, ik vragen: Gij hebben ook gekocht sexy lingerie voor nieuwe vriend? *Ze opent weer haar schort.*

DOLORES: Jaaa, volgens mij zit ons Michalina met grote plannen. *Haar gsm gaat af. Moest ge mij willen excuseren. Hallo? Ze verlaat de leraarskamer via de linkse deuropening in de gang terwijl ze in haar gsm praat. Ah hey. ... Nog efkes en ik ben een heel weekend lang van u. Af in gang.*

MICHALINA: *Ze doet haar schort weer dicht.*

BEA: *Terzijde. Amaar zeg, 't is precies ene van zestien jaar die voor den eerste keer echt verliefd is. Tot Evy. En azo gaat uw pa alleen thuis zijn met dat gij gaat gaan skiën.*

EVY: Heb ik hem eigenlijk nog niet gevraagd. Ik woon bij mijn pa maar, hij moeit hem niet met wat dat ik doe en ik moei mij niet met wat hij doet.

BEA: 't Zou dus eigenlijk kunnen dat hij straks ook op weekend vertrekt.

EVY: Hij zit op Tinder, het is Valentijn, dus misschien...

BEA: En als 't hij op weekend gaat, zou het kunnen zijn dat hij dan naar een kasteel in de Limburg gaat?

EVY: Is ter een probleem?

DELPHINE: Nee, Bea plant graag nen anderen zijnen agenda.

De schoolbel gaat.

CLAIRE: Ja, we gaan der nog ne keer invliegen. Nog een dik uurke les geven, de gasten bij oma brengen en we kunnen beginnen aan een weekend dat van ons madam bol van de romantiek moet staan. Een goeie vakantie iedereen.

LAURETTE: *Terwijl ze Claire volgt, praat ze met haar. Hoo, zoudt ge geloven dat ik ongelooflijk uitkijk naar die Valentijnsmassage. Goeie vakantie.*

Ze verlaat samen met Claire de leraarskamer via de linkse deuropening in de gang.

MICHALINA: *Tot Evy. Ik vragen: Gij na après-ski ook hebben seks in Oostenrijk?*

EVY: 't Is niet voor niets Valentijn hé. *Ze wuift speels naar diegene die nog in leraarskamer aanwezig zijn. Doeiiii.*

MICHALINA: Ik hebben zondag op Valentijn voor eerste keer seks met vriend.

Ze verlaten samen de leraarskamer via de rechtse deuropening in de gang.

BEA: *Tot Delphine. En zijt ge der nu al aan uit?*

DELPHINE: Aan wat?

BEA: Ofdat ge met Diederik op Valentijns weekend gaat.

DELPHINE: Ja, ge hebt het toch zelf gehoord, hé Bea. Een Valentijns weekend zonder seks is geen Valentijns weekend hé. *Ze verlaat de leraarskamer via de rechtse deuropening in de gang.*

AGNES: Ja, volgens mij zijn jij de enige waar dat er van 't weekend geen Valentijn op 't menu staat. *Ze verlaat de leraarskamer via de rechtse deuropening in de gang.*

BEA: Ja, dan zal ik van 't weekend ook maar mijnne string aandoen hé. *Ze verlaat de leraarskamer via de rechtse deuropening in de gang.*

ZESDE SCÈNE

Vrijdag 25 mei 11u50.

Claire zit, voelend met haar linkerhand aan haar voorhoofd, suf aan een tafel in de hoek van de leraarskamer.

De schoolbel gaat.

CLAIRE: *Ze richt zich eventjes op en haalt een belegd broodje uit haar tas die naast de tafel staat. Ze haalt het broodje uit de papieren zak, maakt aanstalten om erin te bijten, maar doet dat niet. Ze legt het gewoon op tafel neer. Ze gaat gewoon in haar vorige houding zitten.*

LAURETTE: *Ze komt snel via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen.*
Clairke, hebt gij soms Roger gezien?

CLAIRE: *Ze kijkt even op naar Laurette. Heel suf. Hé?*

LAURETTE: **Of dat ge toevallig Roger ergens gezien hebt?**

CLAIRE: **Als ik naar hier kwam, heb ik hem bezig gezien in de refter.**

LAURETTE: *In de refter. Merci. Ze loopt snel de leraarskamer uit via de rechtse deuropening in de gang.*

AGNES: *Ze komt al bellend met haar gsm via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Ze heeft een tas in haar andere hand, ze komt naar de tafel waaraan Claire zit. ‘Hoe dat we het gaan oplossen?’ Ja, dat weet ik nog niet hé, daar ben ik nu mee bezig. Ze zet haar tas neer bij de tafel. Ik ga... Ze kijkt naar Claire. Momentje. Nu tot Claire. Amaar Claire, hoe ziet gij eruit? Het is precies of dat ge in twee dagen niet geslapen hebt. Ze praat nu weer verder in haar gsm. Ik ga eerst ne keer luisteren of dat ze ons hier in ’t klooster bij de nonnen niet kunnen helpen. Ik bel u weer. Ze zet haar gsm af. Ze kijkt nu echt overdreven naar Claire. Waar hebt gij uitgestoken?*

CLAIRE: **Sorry, ik weet dat ik er verschrikkelijk uitzie.**

AGNES: **Dat is nog zacht uitgedrukt. Voelt ge u niet goed of...?**

CLAIRE: **Dat is nog zacht uitgedrukt.**

AGNES: **En hebt ge ergens pijn of...?**

CLAIRE: **Overal.**

AGNES: **Overal.**

CLAIRE: **Spierpijn. En al bijna twee dagen af en toe stekende koppijn.**

AGNES: **Wat zit gij dan hier te doen? Volgens mij moet gij in uw bed liggen.**

CLAIRE: **Ja, ik peinsde...**

AGNES: **En zeker niet teveel peinzen, want g’ hebt koppijn. En is dat azo al met ne keer opgekomen of...?**

CLAIRE: Felix is woensdag alleen gaan wonen.

AGNES: Hoe, Felix is alleen gaan wonen? Ge zijt niet meer samen of wat?

CLAIRE: Het is al drie maanden dat alles vierkant draait en...

AGNES: Amaar allee, moest ge mij nu gevraagd hebben welke collega dat er het laatst zou scheiden, ik zou Claire en Felix gezegd hebben.

CLAIRE: Ja, we hadden eigenlijk beslist dat we gingen zien hoe dat we der gingen uitgeraken en voorlopig samenblijven voor de kinders, maar...

AGNES: Maar woensdag heeft hij toch zijn koffers gepakt.

CLAIRE: Ja.

AGNES: En is ter een ander in 't spel of...?

CLAIRE: Dat weet ik niet.

AGNES: Dat voelt ge toch hé. Moest mijnen Etienne elders gaan, het moment dat hij van bij haar thuis komt, heb ik dat al door.

CLAIRE: Ik weet het echt niet.

AGNES: Is ter iets veranderd? Kwam hij nog aan u of...?

CLAIRE: Het is geleden van op Valentijn dat we gevreeën hebben.

AGNES: Allee, ge zijt op een hoogtepunt gestopt. Potverdomme toch. Ja, dat is miserie hé. En ja... voor dat ge het weet, ziet ge der dan uit gelijk dat gij der nu uitziet. 't Zal wel niet en 't is een beetje een rare vraag, maar... Hebt gij iemand anders?

CLAIRE: Zie ik er content uit?

AGNES: Nee, 'k ben het zeker: Gij hebt niemand anders. En de gasten, hoe pakken die het op?

CLAIRE: Die hebben het nog niet door.

AGNES: Hij woont elders. Maar ze hebben het niet door dat hij er niet meer is.

CLAIRE: Hij is zogezegd op reis voor zijn werk.

AGNES: En hebt ge der bij gezegd dat hij naar Australië is, dat het een tijdje kan duren vooraleer dat hij weer is.

CLAIRE: Ja, sorry hé! Maar dat leek ons de beste oplossing.

AGNES: Liegen. Liegen is volgens mij nooit de beste oplossing.

CLAIRE: Hij wou gewoon efkes ademruimte. Binnen twee weken wilt hij dan voor zijn eigen een balans opmaken.

AGNES: En thuis was ter gene lucht genoeg om te ademen. Hij moet een klein appartement huren om adem te kunnen pakken.

CLAIRE: Sorry, maar ik weet het allemaal niet meer.

AGNES: Volgens mij zitten uw hersenen zodanig vol, dat er geen ruimte meer is om te peinzen.

ROGER: *Hij komt via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen met een vijsmachine en een grote sleutel in zijn hand. Stoor ik?*

AGNES: *Vrij cru. Ik vrees van wel.*

ROGER: *Uih ja... dan... Hij draait zich om, om weer weg te gaan.*

CLAIRE: Wat wilt ge weten, Rogeetje?

ROGER: Ewel, ik ben eigenlijk op zoek achter Laurette.

CLAIRE: En die is eigenlijk op zoek achter u. Ik had haar gezegd dat ge in de refter bezig waart.

ROGER: *Ah, dan moeten we mekaar gemist hebben. Terwijl dat zij onderweg was naar de refter zal ik achter mijn vijsmachientje geweest zijn in mijn timmerkot. Allee, merci. Hij gaat via de leraarskamer snel op weg naar de rechtse deuropening in de gang. Hij draait zich om. Ik wil mij der niet mee bemoeien, maar zoudt gij niet beter naar huis gaan? Ge ziet er echt wel niet goed uit. Wanneer hij de leraarskamer via de rechtse deuropening in de gang wil verlaten, komt Bea via dezelfde deuropening, de leraarskamer binnen.*

BEA: Dag, Rogeetje. Met de grote werken bezig? Moeten Laurette haar vijzen vastgedraaid worden?

ROGER: *Hij steekt zijn grote tang in de hoogte. Speels. 'k Ga beginnen met haar chivon wat aan te spannen. Elk zijne goeiendag nog. Hij verlaat de leraarskamer via de rechtse deuropening in de gang.*

BEA: Moest ge het nog niet doorhebben: hij is verliefd tot over zijn oren. Ze komt bij Claire en Agnes. Amaar Claire, wat scheelt er met u? 't Is precies of dat ge den derde wereldoorlog met uw eigen uitgevochten hebt.

AGNES: Ze zit met zever thuis.

BEA: Met Felix?

AGNES: Ja. Hij woont sedert woensdag alleen in een klein appartementje. Op proef.

BEA: En alleen op proef. Of op proef met een ander madam?

AGNES: Claire peinst alleen.

BEA: Jammaar, peinst ze het of is ze het zeker? Ik peins, doordat hij een appartement huurt, dat er een ander vrouw in 't spel is. Waarom moet hij anders een appartement huren?

AGNES: *Duidelijk stellend. Omdat ze voor een tijdje op proef uiteen zijn.*

BEA: Maar daarvoor moest hij nog geen appartement gehuurd hebben hé.

AGNES: En wat moest hij dan gedaan hebben?

BEA: Weer efkes bij zijn moeder gaan wonen zijn. Dat in een appartement alleen gaan wonen wijst er volgens mij op dat hij bezig is met nen dubbelen op proef.

AGNES: Nen dubbelen op proef?

BEA: Ja. Hij probeert of dat het hem lukt zonder zijn madam. Maar ondertussen probeert hij ook of dat het hem lukt met een nieuwe madam.

CLAIRE: Sorry, maar daar heb ik nu echt geen boodschap aan.

BEA: Ja, gij niet. Maar hij wel. En is dat al lang dat het niet meer marcheert of...?

AGNES: Met Valentijn hebben ze de laatste keer seks g' had.

BEA: Dat zegt niet altijd iets hé. Mijnen Ivan en ik hebben ook ne keer een periode gehad van bijna twee maanden zonder seks.

AGNES: Wat? Hebt gij en Ivan ook al op het punt gestaan om uiteen te gaan?

BEA: Hij zat met een zware prostaatontsteking. 't Heeft juist geen twee maanden geduurd vooraleer dat hij der vanaf was.

AGNES: Ja, maar we kunnen er nu toch moeilijk vanuit gaan dat Felix met prostaatproblemen zit. Hij heeft met moeite zijn Plechtige Communie gedaan.

BEA: *Tot Claire.* En de gasten? Hoe reageren die?

AGNES: Ze doen of dat Felix op reis is naar Australië.

BEA: Kijk, dat had ik nu niet verwacht hé. *Tot Agnes.* Allee geef toe, als die Felix der bij was voor een schoolfeestje, dat was tot nen gezellige gast.

AGNES: Ja, ik heb dat ook al gezegd.

BEA: *Terzijde tot Agnes.* 't Is toch zij niet die met nen anderen te doen heeft.

AGNES: *Terzijde tot Bea.* Wreed happy is ze der dan toch wel niet van geworden.

BEA: *Terzijde tot Agnes.* 't Is erg. 't Is t' hopen dat ze vanmorgen niet in de spiegel gekeken heeft. *Tot Claire.* Clairke, als ik wat kan doen, ge moet u niet generen om het te vragen hé. Ivan heeft een broer dat gespecialiseerd is in echtscheidingen. Hij staat ervoor gekend dat hij het onderste uit de kan haalt.

AGNES: Ze zijn wel nog maar op proef uit mekaar, hé Bea.

BEA: De bedoeling van een proefcontract is wel dat het overgaat in vast, hé Agnes. Nee, echt geloof mij. Ze kan beter nu al uitkijken naar nen goeien advocaat. *Tot Claire.* En dat is nu ook geen schande dat ge uit mekaar gaat hé. Verleden jaar had negenenvijftig procent van de leerkrachten hier een echtscheiding achter de rug. Dat scheiden op zijn eigen is niets. Maar 't is maar dat er daar geen ene van de twee beter van wordt. Huis verkopen, den inboedel verdelen.

AGNES: *Ze neemt Bea mee, iets van de tafel weg. Fluisterend.* Dat is allemaal wel waar, maar volgens mij ziet ze der al slecht genoeg uit. Ander onderwerp dus. *In een vrolijke toonaard.* En hoe is 't met oma?

BEA: Omie. w' Hebben beslist dat het omie en opie wordt.

AGNES: En is de bevalling vlot verlopen?

BEA: Zwijg mij van onderwater bevallingen. Die kon dus geen vijf minuten blijven stilzitten hé. In dat bad. Uit dat bad. Wij met ons hand in dat bad, uit dat bad.

AGNES: En waarom...?

BEA: Af en toe moesten we dienen tjoep uittrekken voor koud water te laten weglopen, dat er plaats was voor warm water hé. En als ze weeën kreeg. Azo huilen. En in 't Turks hé. 's Anderdaags vraagt mijn buurvrouw aan mij. 'Alles oké, Bea?' Die heeft waarschijnlijk gepeinsd dat Ivan mij verkracht heeft.

AGNES: Maar gezond.

BEA: En actief. Als dat manneke haar borst vastpakt voor borstvoeding is 't precies of dat hij ze nooit meer ga loslaten.

AGNES: En hoe zien ze der nu uit?

BEA: *Speels.* Ryan heeft een stokske en Yasmina een streepke.

AGNES: Van kleur.

BEA: Ah! Alle twee koffie met veel melk. Wreed veel melk. Als ge het niet weet dat hun moeder een Turkse is, zoudt ge het nooit zien.

AGNES: En zijn ze nu al alleen gaan wonen of...?

BEA: Met dat ze bijna vijf weken te vroeg bevallen is, waren ze nog juist niet verhuisd. Pas op, als ik eerlijk mag zijn, ik had liever g' had dat ze al in hun eigen huis woonden.

AGNES: Misericie?

BEA: Twee uren achter dat ze bevallen was, reed den enen occasie Mercedes en BMW achter den anderen onzen oprit op. Al haar nonkels en tantes zijn al bij ons geweest om naar die gasten te komen kijken. En sommige waren zo echt van die louche figuren. Ik zeg tegen Ivan: 'Direct peinzen de geburen dan we drugs verhandelen.' 't Was daar zelfs nen nonkel die al begon over dat Yasmina een goeie partij zou zijn voor familie dat in Turkije woont. Kunt ge u voorstellen. Dat kind weet nog zelf niet hoe dat het heet en ze gingen het al uithuwelijken. En 'k ga eerlijk zijn: Ik heb met mijne zoon ook al discussie gehad over of dat het nu omie cijferkes of omie Turkey moest zijn die eerst met de kindervoituur op stap ging gaan. Weet ge wat dat ik hem gezegd heb? Eigen omie eerst.

EVY: *Ze komt in volle zwier en overenthousiast via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Ik trakteer!! Mieke heeft haar pensioen aangevraagd en komt volgend schooljaar niet weer. Dolores gaat mij voordragen aan den inrichtende macht om vast in haar plaats te komen.*

AGNES: Sjiek. Allee, proficiat.

BEA: Proficiat.

CLAIRE: *Down.* Proficiat, Evy.

EVY: Oei.

BEA: *Terzijde tot Evy. Zever met haar vent. Ze zijn uiteen. Hij zou met een ander te doen hebben. Maar... Ze legt haar vinger op haar mond en maakt Evy duidelijk dat ze er moet over zwijgen. En allee jong, achter de grote vakantie wordt gij ene van de vaste turnjuffrouwen van ons vrouweiland.*

EVY: Ja. Gedaan met eindeloos veel sollicitatiebrieven te sturen. Ik trakteer vanavond achter 't school in 'De Carrousel'. Is dat oké voor iedereen?

BEA: 't Zal wel zijn! Zet den Gin-Tonic al maar gereed.

AGNES: Ja, sorry zoetje, maar ik durf echt nog niets beloven. Als ik dat probleem opgelost krijg, kom ik met veel plezier, maar...

BEA: Probleem? Zitten gij en Etienne ook in een huwelijks crisis?

AGNES: Moest hij vertrekken, staat hij der gegarandeerd achter een uur al weer. Hij weet niet eens hoe dat hij zijn onderbroeken moet opplooiën om in de kast te leggen. Miserie met mijn kleren voor de processie. Gisteravond pas ik dat kleed en ik krijg het niet meer toe. 'k Weet niet hoe dat het komt, maar...

BEA: Ja, der zijn twee mogelijkheden hé. Ofwel is de stof gekrompen, ofwel zijt gij...

AGNES: Merci om mij deraan te helpen herinneren dat ik het laatste jaar zes kilo bijgekomen ben, Bea

BEA: Zes kilo! Ah ja, vaneigens dat ge dat kleed niet meer toe krijgt. Zes kilo!!

AGNES: Ja, en 't is mijn eigen schuld.

BEA: Ja, 't zal wel zijn. Volgens mij hebt ge alles zelfs zelf moeten opeten om...

AGNES: Ze breekt haar repliek af. ...Omdat dat kleed niet meer zou passen. Ik moest het verleden week al ne keer gepast hebben.

EVY: En ge hebt het dringend nodig.

AGNES: Ja, voor de jaarlijkse processie op tweede Sinksen hé.

BEA: En het kan echt niet toe.

AGNES: Nee, het kan niet toe.

BEA: Ja, en d' heilige maagd Maria die met haar kleed openloopt, dat gaat het waarschijnlijk niet worden. Zes kilo vermageren op drie dagen, dat gaat een beetje veel gevraagd zijn zeker?

AGNES: Ik vrees het ook, ja.

BEA: En nu?

AGNES: Ietwat gepikeerd. En nu ga ik naar 't klooster gaan vragen aan de nonnen of dat zij nog dat Mariakleed hebben van in den tijd dat we nog ieder jaar een passiespel speelden. Ze verlaat de leraarskamer via de linkse deuropening in de gang.

BEA: Zes kilo!! Volgens mij heeft zij haar allemaal nieuwe souteins moeten kopen ook.

LAURETTE: *Ze komt via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen gelopen. Ze is buiten adem.*

BEA: Wat is 't? Heeft Roger uwe sifon teveel aangespannen?

LAURETTE: Dan zal ik hem toch eerst moeten vinden.

CLAIRE: Hij is achter u op zoek. We meenden dat gij naar de refter waart.

LAURETTE: Dat was ik ook. Maar als ik daar toekwam, was hij al weer weg. *Ze komt nu dichterbij en kijkt naar Claire.* Amaar Claire, wat is dat met u? Ik had dat daarjuist niet gezien, maar... Zijt gij zeker dat gij niet met de rode hond zit?

BEA: *Fluisterend tot Laurette.* Zij en Felix zitten in een op proef echtscheidingsprocedure.

LAURETTE: Een op proef...?

BEA: *Ze neemt Laurette eventjes mee. Fluisterend.* Zij en Felix zijn uiteen.

LAURETTE: *Ze praat luidop.* Ze slapen niet meer samen?!

CLAIRE: Ze staat recht. Sorry, maar ik vrees dat ik... *Ze houdt haar hand voor haar mond en verlaat snel de leraarskamer via de rechtse deuropening in de gang.*

LAURETTE: Uiteen?! Als ter nu één koppel was waar dat ik van gepeinsd had dat met zekerheid zijnen gouden jubilee zou vieren, dan waren het toch wel Claire en Felix.

BEA: Zij gaan uiteen. En gij en Roger kruipen bijeen.

EVY: *Enthousiast.* Gaat gij definitief bij Roger gaan wonen?

LAURETTE: Nen verregaande vorm van op proef. Ik ga voorlopig nog wel mijn appartementje houden.

EVY: *Enthousiast.* En ziet ge het zitten?

LAURETTE: 't Is lang geleden dat ik azo naar iets uitgekeken heb. 't Is ook nen fantastische mens hé. Kuisen, koken. Hij kan echt alles. Ene keer was het een beetje gênant. Hij had mijn onderbroeken gewassen.

BEA: En wat zeggen zijn twee dochters daarvan?

LAURETTE: Ah, die vinden dat oké. *Speels.* De jongste is 't wel op een wreed eigenaardige manier te weten gekomen dat hij een nieuwe madam had. Op een bepaald moment komt ze onaangekondigd bij hem thuis en ziet ze mijn onderbroeken op zijne wasdraad hangen.

EVY: Schone vooruitzichten.

BEA: Hebt gij eigenlijk nen fiancé?

EVY: Ik heb gene fiancé, nee. Moet dat?

BEA: Moeten niet. Maar als ge begin de twintig zijt, is dat toch handig als ge dat in huis hebt.

ROGER: *Komt via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Tot Laurette.* Ah, hier zijt ge. Hebt gij nu al met Delphine het uur afgesproken voor de verhuis?

LAURETTE: Die heeft met Diederik afgesproken dat hij daar om negen uur is met zijn camionet.

BEA: Is dat die van die koerierdienst?

LAURETTE: Ja.

BEA: Hopelijk is ze der nog bij tegen zaterdag.

LAURETTE: Dat is wel geen koppel hé.

BEA: Maar ze heeft wel aan hem gevraagd om u t' helpen verhuizen.

LAURETTE: Die doen aan... *Spreekt het op haar manier uit.* ... Friends with benefits.

BEA: Aan seks als ze alle twee goesting hebben. Dat is nu de nieuwe wereld hé. Als ze bij mekaar komen is 't om hun broek te laten zakken. Hopelijk moeten ze niet midden de verhuis eerst een half uurke aan friends with benefits doen.

ROGER: Ik ga eerst ne keer aan Delphine gaan vragen of dat dat niet zou lukken voor een uurke vroeger te beginnen zaterdag. Want 'k vrees dat het anders moeilijk gaat lukken op enen dag. *Hij herhaalt speels 'Friends with benefits' terwijl hij de leraarskamer verlaat via de linkse deuropening in de gang.*

BEA: Kijk, nu voel ik mij echt geaffronteerd zie. *Tot Evy.* Meer of vijftwintig jaar geven we hier al samen les. En wie vraagt ze om haar te verhuizen? Het friends with benefits lief van iemand die nog maar met moeite twee jaar collega is van haar.

LAURETTE: Ja, daar heb ik nu wel niet bij stilgestaan, hé Bea.

BEA: En praktisch dat het zal zijn! Verhuizen met zo een gewoon koerierscamionetje. Zevenentwintig keer over en weer zullen ze kunnen rijden. *Ze kijkt nu weer naar Laurette.* Maar ja, 't zijn keuzes hé. *Ze praat nu terug tot Evy.* Had ze dat aan mij gevraagd: ze kon zelfs kiezen met wat dat ze wilde verhuizen. Azo een camionetje gelijk waardat die prutskoerier met rondrijdt, een grote camionette, nen camion, nen opligger. Mijnen Ivan heeft zelfs nen clark waarmee dat hij aan den buitenkant van haar appartement kon staan en alles van vanboven naar beneden kon laten zakken. Is wat anders dan dat camionetje van den dienen die te pas en ten onpas zijn broek laat zakken. *Ze verlaat de leraarskamer via de rechtse deuropening in de gang.*

EVY: Uih...?

LAURETTE: Niet van wakker liggen. Bea is Bea hé. Had ik haar gevraagd om mij te verhuizen had ze gezegd: Peinst gij nu echt dat mijnen Ivan maar dat te doen heeft.

AGNES: *Komt al bellend met haar gsm via de linkse deuropening in de gang de leraarskamer binnen. Ja, natuurlijk heb ik dat kleed al gepast. ... En nee, het is geen medium, maar nen large. Der is dus nog plaats op overschot. Ze duwt haar gsm af. Ze blaast een grote hoeveelheid adem uit.*

BEA: *Tot Agnes. Is 't opgelost?*

AGNES: *Het hing nog in een kast op de zolder. Ze gaan het wassen en strijken tegen maandag. Ja, rap nog een nieuw maken was echt geen optie. En voor dienen ene keer.*

BEA: *Is er volgend jaar geen processie meer?*

AGNES: *Der zal nog wel een processie zijn, maar zonder mij. Ik heb mij dochter zover weten te krijgen dat zij vanaf naaste jaar Maria wordt. Ja, we willen dat natuurlijk binnen de familie houden hé. Binnen twee jaar leveren de Maeskes al vijfenzeventig jaar onafgebroken moeder Maria voor de processie op tweede Sinksen.*

Delphine komt samen met Claire via de rechtse deuropening in de gang de leraarskamer binnen. Ze ondersteunt haar.

DELPHINE: *Tot Claire. Lukt het?*

CLAIRE: *Ze knikt. Het is over. Ik weet niet wat ik al met eens kreeg, maar het was precies of dat ik... Ze maakt met een handgebaar duidelijk dat ze precies moest overgeven. Maar als ik dan met mijn hoofd over die wc-pot hing...*

BEA: *Als 't niet stoort zullen we der de details wel zelf bijpeinzen.*

CLAIRE: *Ze gaat terug aan de tafel zitten. Laurette, mag ik u iets vragen? Hebt gij nog van die pillen?*

LAURETTE: *Welke pillen?*

CLAIRE: *Van die antidepressiva.*

LAURETTE: *Ik heb er daar nog een stuk of vier van in mijn sachose zitten.*

CLAIRE: *Zou ik...?*

DELPHINE: *Dat kunt ge nu toch niet maken. Ge kunt nu toch den overschot van de pillen van Laurette niet pakken.*

BEA: *Depressief is depressief.*

DELPHINE: *Der zijn wel veel verschillende soorten antidepressiva 's hé.*

BEA: *Dat kan best zijn. Maar die dat Laurette pakte, gaan ook geschikt zijn voor Claire. Laurette pakte pillen omdat er nen vent van haar niets moest weten en Claire pakt pillen omdat haar vent van haar af wilt. Ze gaat geen pillen vinden die beter bij haar passen.*

DELPHINE: *Volgens mij kunt ge dat beter niet pakken zonder doktersvoorschrift.*

BEA: *Uttutut. Ze neemt de pillen van Laurette en geeft ze aan Claire. Tegen dat ze doorheeft dat ze ene gepakt heeft, is ze al voor den helft uitgewerkt.*

LAURETTE: Delphientje, heeft Roger u dat gevraagd of dat dat voor Diederik goed zou zijn voor een uurke vroeger te komen voor de verhuis.

DELPHINE: Laat ons zeggen half negen. Dat we nog een klein beetje kunnen uitslapen.

BEA: Bij mijnen Ivan zou dat allemaal geen probleem geweest zijn. Maar ja, de verkeerde keuze is al gemaakt hé.

DELPHINE: *Tot Laurette.* Waarover heeft zij het?

LAURETTE: Ewel...

AGNES: *Ze geeft het gesprek een andere wending. Tot Delphine.* Weet ge het al van ons Evy?

DELPHINE: Uih...?

AGNES: Vanaf volgend schooljaar wordt ze ene van ons vaste turnjuffrouwen.

DELPHINE: *Ze gaat heel enthousiast Evy omhelzen.* Woo, suuuper.

EVY: *Ze maakt gebaar van iets drinken.* Vanavond na 't school in 'De Carrousel'?

DELPHINE: Zal wel zijn. *Ze maakt enthousiaste dansbewegingen.* We have fun tonight.

MICHALINA: *Ze komt via de rechtse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Ze heeft een kleine thermos en een boterhamdoos bij zich.* Ik zeggen goeiemiddag allemaal. *Ze gaat naar een tafel.* Alles oké zijn hier?

DELPHINE: Zal wel zijn. Ons Evy krijgt vanaf volgend schooljaar een vast contract.

MICHALINA: Gij dan voor altijd hier blijven om over bok te spring?

EVY: Komt ge vanavond ook eentje drinken?

MICHALINA: Ik dat graag willen, maar niet zullen gaan. Vriend mij onmiddellijk na werk komen halen. Wij gaan op weekend naar zee.

DELPHINE: Olaaa!!

MICHALINA: Wij gaan naar De Panne. Wij daar hebben gehuurd appartement voor drie dagen.

DELPHINE: Kan het zijn dat ge met wilde plannen zit?

MICHALINA: Mijn vriend en ik nu zijn zes maanden samen en wij hebben gezegd: dat zijn oké. *Speels.* Wij aan zee proberen maken kindje.

AGNES: Moet er nog zand zijn? En dat moet van 't weekend gebeuren.

MICHALINA: Ja. Wij hopen van weekend lukken voor maken kindje.

BEA: 't Is t' hopen dat hij niet valt in panne, in de Panne.

Iedereen lacht.

DOLORES: *Ze komt via de linkse deuropening in de gang de leraarskamer binnen. Ze heeft een papier bij zich.* Uih, Evy, hebt ge een minuutje?

EVY: *Terwijl ze naar Dolores gaat. Ja, tuurlijk. Nog efkes voor de duidelijkheid: Vijf uur in ‘De Carrousel’ is oké voor de collega’s. Ook welkom zou ik zeggen.*

Men voelt duidelijk aan de houding van Dolores dat er iets scheelt. Ze geeft het papier aan Evy. Ze wendt zich af van de anderen terwijl ze tot Evy praat.

DOLORES: **Iemand heeft dat daarjuist onder de deur van mijnen bureau gestoken.**

EVY: *Ze kijkt naar het papier. Ze wendt zich af en kan met moeite haar tranen bedwingen.*

DELPHINE: *Ze gaat bij haar. Alles oké?*

EVY: *Ze geeft het papier aan Delphine.*

DELPHINE: *Ze kijkt wat er op het papier staat. Fuck!*

BEA: **Is ter iets wat dat we moeten weten?**

EVY: *Ze rukt het papier uit Delphine haar hand en geeft het aan Bea. Ik ben lesbisch. Oké?!*

AGNES: **Oe, gij zijt lesbisch? Ze kijkt wat er op het papier staat. Gij zijt inderdaad lesbisch.**

BEA: *Tot Bea. Is zij echt lesbisch?*

AGNES: *Ze geeft haar het papier.*

BEA: *Ze kijkt naar de foto. Ja, als ge met uw borsten bloot een ander meisje een tong draait, is de kans groot dat ge lesbisch zijt.*

MICHALINA: **Gij zijn lesbisch! Gij doen seks met meisje!**

DELPHINE: *Verveeld. Aaahhh! Michalina!*

MICHALINA: **Maar hoe zij dan maken kindje?**

DELPHINE: **’t Voornaamste is dat gij weet hoe dat ge van ’t weekend een kindje moet maken.**

AGNES: **En waar is die foto getrokken? Dat is precies aan de Blaarmeersen.**

EVY: *Ietwat nijdig. Dat zijn de Blaarmeersen, ja. Mijn vriendin en ik hadden den top van onzen bikini uitgetrokken om onzen T-shirt aan te doen als iemand die foto getrokken heeft.*

AGNES: **Ja, wreed verstandig is het wel niet om als leerkracht van een katholieke school in het openbaar met uw borsten bloot te beginnen vrijen met uw vriendin.**

EVY: **Ik heb daar gewoon niet bij stilgestaan dat...**

DELPHINE: *Tot Dolores. En wie heeft die foto dan gemaakt?*

DOLORES: **Dat weet ik niet. Iemand heeft die daarjuist onder de deur van mijnen bureau gestoken.**

AGNES: **Het moet dus iemand van ’t school zijn.**

DOLORES: Ik veronderstel dat het nen leerling moet geweest zijn die op dat moment ook aan de Blaarmeersen was en die met zijn gsm... Ik hoop echt dat die foto niet bij ene van die conservatief denkende van de inrichtende macht terecht komt. Ge kunt die vaste benoeming dan wel vergeten, hé Evy.

DELPHINE: *Vrij agressief.* Wat!!? Gaan ze iemand die super geschikt is voor die job weigeren omdat ze lesbisch is of wat?

DOLORES: Het zou in ieder geval niet onbesproken blijven.

DELPHINE: Kunnen ze mij misschien ineens ook ontslaan. Voor wie geïnteresseerd moest zijn: Ik ben bi.

MICHALINA: Gij seks hebben met jongen en met meisje!

BEA: Ze scheurt de foto in snippers. We leven niet meer in de Middeleeuwen hé. Evy is hier, ze doet haar werk goed en ze blijft hier. Tenandere, als ze dienen job niet krijgt, heeft ze geen reden voor te trakteren en kunnen wij ons stapke in de wereld op onzen buik schrijven. Ze maakt een paar hippe dansbewegingen.

JEAN-YVES: *Hij komt via de rechtse deuropening in de gang de leraarskamer binnen.* Sorry als ik efkes stoer. Hij toont een sleutelbos aan Dolores. Moest gij eerder dan mij thuis zijn vanavond.

DOLORES: *Ze weet zich duidelijk geen houding aan te neten.* Oké. Ze neemt de sleutelbos aan.

JEAN-YVES: Smakelijk, iedereen. Hij verlaat de leraarskamer via de deuropening rechts in de gang.

BEA: Friends with benefits.

LAURETTE: *Tot Claire.* Zou dat mogelijk zijn dat ik mijn antidepressivapillen weerkrijg?

ZEVENDE SCÈNE

Vrijdag 29 juni 16u00.

In de leraarskamer hangt een spandoek met daarop: 'Last schoolday'. Agnes en Bea staan in feestelijke outfit in de leraarskamer met elkaar te praten.

BEA: Ik heb het hem gezegd. 'k Zeg: Sorry, David, maar 't is ter over. Ze is nog maar goed en wel twee maanden bevallen en 't is weeral van dat. Weet ge wat dat mijnen Ivan zegt? Volgens mij is ze al in verwachting als ze peinst dat hij aan haar gaat komen.

AGNES: Ligt uwen duikersbril al gereed?

BEA: Mijnen...?

AGNES: Voor die onderwaterbevalling.

BEA: 'k Heb één voordeel: Tegen dat ze moet bevallen, gaan ze al in hun eigen huis wonen.

AGNES: En met den tweeling?

BEA: Ze groeien terwijl dat ge ze eten geeft. En hun haar! Die kleinen heeft van boven op zijn hoofd al meer haar of Ivan.

AGNES: Allee, omie is content.

BEA: En uw dochter, komt zij al met iets naar huis?

AGNES: z' Is verleden maand achttien jaar geworden. Maar wij weten daar dus niets van hé. Als we haar vragen: Is ter al iemand? Zegt ze altijd: Vriendinnen genoeg.

BEA: Is ze lesbisch?

AGNES: Natuurlijk is ze niet lesbisch.

BEA: Ze zegt er niets over tegen u, maar ge weet dat ze 'natuurlijk niet lesbisch is'.

AGNES: Dat zijn gewoon, gewone vriendinnen. Zondag bak ik pannenkoeken omdat Etienne zijn nieuw boekhoudkantoor opengaat in Drongen en heeft ze gevraagd of dat het goed is dat er een vriendin meekomt om pannenkoeken t' eten.

BEA: Een gewoon, gewone vriendin.

AGNES: Ja. Die is niet lesbisch. Tenandere, ik heb maandag haar kamer wat opgeruimd en ik heb vier dooskes condooms gevonden.

BEA: Ge weet niet of dat ze een lief heeft, maar ge weet wel dat ze seks heeft.

AGNES: Ik weet niet of dat ze seks heeft.

BEA: Vier dooskes... Ik peins juist dat ze veel seks heeft.

AGNES: Voor mij is het niet zeker dat ze al seks heeft.

BEA: Wat peinst ge? Dat ze nen voorraad aangelegd heeft voor als ze ooit ne keer seks wilt. En pakt ze de pil?

AGNES: Niet dat ik weet.

BEA: Dus daar hebt ge nog geen dooskes van gevonden.

AGNES: Nee. Alleen condooms.

BEA: Die heeft gewoon al seks, hé Agnes. En ik ben blij voor haar.

AGNES: Wat: 'Ge zijt blij voor haar.' Gij zijt blij dat mijn dochter al seks heeft.

BEA: De dag achter dat mijn dochter begonnen is met seks is ze den helft minder ambetant beginnen doen.

CLAIRE: Ze komt in een sexy outfit via de linkse deuopening in de gang, de leraarskamer binnen. Ze loopt precies rond in een droomwereld en lacht stupide.

BEA: Jadatte! Ons juffrouw plastieken opvoeding kan niet wegsteken dat ze haar weer goed in haar vel voelt.

AGNES: Ik heb het u altijd gezegd dat ge gewoon nen goeien therapeut nodig had, hé Clairke.

BEA: Ja sorry dat ik u die therapeutische sessies eerder afgeraden dan aangeraden heb, maar dat komt omdat wij daar familiaal slechte ervaringen mee hebben.

AGNES: Met nen therapeut?

BEA: Ja, als mijn zuster haar man verongelukt is, is zij ook bij zo nen therapeut geweest en... Wat dat zij daar mee meegemaakt heeft. Eerst stelde hij haar zeven weken lang, twee uren in de week vragen. En zij maar antwoorden. Zijn conclusie achter zeven weken: Ze had dringend genegenheid nodig.

AGNES: Maar haar vent was dood.

BEA: Hij kende iemand die haar perfect zou aanvoelen en...

AGNES: Ze vult haar zin aan. ...Hij heeft haar zijn eigen visitekaartje gegeven.

BEA: Hoe raadt ge het.

CLAIRE: Ze lacht weer even heel stupide.

AGNES: En?

BEA: z' Heeft meer of vier dooskes condooms nodig gehad.

CLAIRE: Ze begint weer heel stupide te lachen, maar het lachen eindigt in mineur. Kunt ge alstublieft stoppen met daar over te spreken.

BEA: Oei, Clairke, wat scheelt er ineens met u? Der is wel geen vergelijk met uwen therapeut en den dienen dat mijn zuster gehad heeft hé. Hij heeft mijn zuster gebruikt voor zijn plezierkes. Uwen therapeut heeft van u iemand gemaakt bij wie dat het een plezier is om naar te kijken.

CLAIRE: *Ze lacht weer heel even stupide.*

AGNES: En morgen komt Felix weer thuis wonen.

BEA: Ja, morgen ga niet dienen Diederik, maar mijnen Ivan, hem met zijn middelgrote camionette verhuizen.

CLAIRE: Misschien... Misschien kunnen we dat toch beter maar wat uitstellen.

BEA: Wat? Is ter weer nen kink in de kabel misschien?

CLAIRE: *Ze wendt zich af.* Misschien kunnen we dat toch maar beter wat uitstellen.

Bea kijkt naar Agnes en haalt haar schouders op. Ook Agnes haalt haar schouders op.

BEA: Ja, sorry, Clairke, maar we kunnen wel niet meer volgen hé.

CLAIRE: *Ze draait zich om naar Agnes, opent haar hand en geeft een predictor zwangerschapstest aan Agnes.*

AGNES: Wat ...?

BEA: Dat is azo een spel om op te plassen voor te weten of dat ge in verwachting zijt.

AGNES: En zij heeft...

BEA: *Ze neemt de predictor zwangerschapstest uit Agnes haar hand. Ze vult Agnes haar zin aan. ... Positief geplast, ja. Zwanger.*

AGNES: Jamaar, Claire, wilt ge nu zeggen dat...

BEA: Ja, wat peinst ge: Dat ze iemand anders voor haar doen plassen heeft?

AGNES: Ge... Ge moet u daar toch geen zorgen over maken. Volgens mij gaat Felix dat fantastisch vinden.

CLAIRE: Misschien kunnen we die verhuis beter maar wat uitstellen. *Ze verlaat de leraarskamer via de linkse deuropening in de gang.*

AGNES: Ik kan wel niet meer volgen hé.

BEA: Het is wel duidelijk dat Felix der niet bij was bij het voorspel van die zwangerschapstest.

AGNES: Maar van wie is ze dan in verwachting?

BEA: Ik zit op mijn zuster te peinzen.

AGNES: Peinst gij nu echt...?

BEA: Zoudt dat kunnen dat zij bij diezelfde therapeut geweest is of mijn zuster?

DOLORES: *Ze komt via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Ze draagt een zomerse, sexy outfit. Weet er toevallig iemand van jullie waar Roger is?*

AGNES: Weet ge waar dat Laurette is?

DOLORES: Nee. Waarom?

AGNES: Omdat ge dan ook zult weten waar dat Roger is.

BEA: We weten niet waar dat Roger is, maar we weten wel dat we volgend jaar met een vervanging zitten.

DOLORES: *Ze schudt met haar hoofd, ze begrijpt het niet.* Nee. Dat kan niet. Onmogelijk.

BEA: Niet mogelijk. Iemand die in verwachting is, moet vroeg of laat vervangen worden hé.

DOLORES: Maar allee, hoe kan dat nu? Der zijn nog maar vier mensen die weten dat ik in verwachting ben. Dus hoe...?

BEA/AGNES: Ooohhh!!!

DOLORES: Wat?

BEA: Gij zijt ook...

DOLORES: Ja, sorry, maar ik kan dus niet meer volgen hé.

BEA: Claire. Ze heeft daarjuist in de wc op zo 'n spelleke voor te weten of dat ge in verwachting zijt, geplast en ...niet roze, maar rood.

DOLORES: *Enthousiast.* Claire is ook...!! Allee papa komt weer thuis den dag dat mama zwanger is.

BEA: Nee. Volgens mij gaat papa niet naar huis komen, juist om dat mama zwanger is.

DOLORES: Heb ik iets gemist?

AGNES: Ja...

BEA: *Ze herhaalt in dezelfde toon.* Ja...

AGNES: Het uih... het is niet gelijk dat het zou moeten zijn.

DOLORES: *Ze herhaalt, in dezelfde toon.* Het is niet gelijk dat het zou moeten zijn.

BEA: Haren therapie is een beetje uit de hand gelopen.

DOLORES: *Ze herhaalt, niet begrijpend Bea.* Haar therapie...

BEA: Wel ja, doordat Claire geen condooms in stock had...

DOLORES: Claire is toch niet in verwachting van haar therapeut!

BEA: Honderd procent zeker is het niet. Maar therapeutisch gezien kan het bijna niet anders.

DOLORES: En wat zegt Felix?

BEA: Volgens mij gaat hij nu in therapie mogen gaan.

DOLORES: En Claire? Wat gaat die nu doen?

BEA: Waarschijnlijk nog ne keer op azo een dingske moeten plassen en kijken of dat het weer rood uitslaat.

DOLORES: Maar dat kan nu toch niet. Dat kan nu toch niet dat... Maar komaan.

BEA: En hebt gij ook op zo 'n spelleke geplast?

DOLORES: Nee. Bij mij heeft mijn gynaecologe vastgesteld dat er... *Ze wrijft over haar buik. ...hier iets aan 't bewegen is. Enthousiast. Zalig!!*

AGNES: En wat zegt Jean-Yves? 'Zalig!!!'?

DOLORES: Uih... Jean-Yves en ik hebben al bijna twee maanden geen contact meer.

AGNES: Ah, gij en Jean-Yves zijn niet meer...

DOLORES: Nee.

BEA: Als gij en Jean-Yves uit mekaar gegaan zijn, hebt ge dan ook therapeutische hulp nodig gehad?

DOLORES: Nee, drie dagen achter dat Jean-Yves en ik uit mekaar gegaan zijn, loop ik op het verjaardagsfeestje van mijn zus Claude, de nieuwen directeur bij de Broeders van Liefde tegen het lijf en...

BEA: Verleden maand komt ge nen broeder van liefde tegen en nu... *Met een lachje. Ge zijt hem dus letterlijk tegen het lijf gelopen.*

DOLORES: Liefde op het eerste gezicht.

AGNES: En in verwachting achter den tweede keer.

BEA: En bewust, of ook geen condooms in huis?

DOLORES: Bewust. Nee, echt. Het is de man van mijn leven. Dat gevoel dat ik krijg als hij bij mij is en... Ja, hij is het gewoon.

AGNES: Allee, midden van volgend jaar zitten we dus met een nieuwe directrice en een nieuwe leerkrachte plastieken opvoeding.

DOLORES: Zalig gewoon. Ge voelt nog niets, maar ge weet dat het er is.

BEA: En weet den broeder van liefde het al?

DOLORES: Zal wel zijn. Twee minuten achter dat ik het wist, wist hij het.

BEA: Ja, soms kan het echt rap gaan hé.

DOLORES: Maar nu moet ik eerst Roger zien te vinden. Volgens mij zitten we hier of daar met een kortsluiting, want af en toe valt den elctriek uit op de koer. Ik zie jullie direct buiten voor de receptie. *Ze verlaat de leraarskamer via de rechtse deuropening in de gang. Ze komt terug de leraarskamer binnen. Maar... Ze wijst op haar buik en legt dan haar vinger op haar mond.*

AGNES: Zeker.

BEA: Zeker!!!

DOLORES: *Ze verlaat de leraarskamer.*

AGNES: z' Is ter nog maar een dikke maand bij en...

BEA: Ze kent hem nog niet, maar z' is ter wel al in verwachting van.

LAURETTE: *Ze komt via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Kan dat zijn dat ik mijn sacoché hier laten staan heb? Ze kijkt, ziet ze staan en gaat naar een hoek van de leraarskamer.*

BEA: *Ze gaat richting Laurette en wenkt haar.*

LAURETTE: Scheelt er iets?

BEA: *Ze gaat nu bij Laurette. Weet ge het al? Ons madam heeft het gekunnen.*

LAURETTE: Is ze geslaagd in dat speciaal directeursexamen?

BEA: Met grote onderscheiding. Binnenkort staat ze bol van de punten.

LAURETTE: Uih...?

BEA: *Ze maakt een gebaar van een zwangere buik.*

LAURETTE: Ge wilt toch niet zeggen dat ze... Dus Jean-Yves...

AGNES: Nee, ge gaat geen antidepressiva nodig hebben. Hij zit er voor niets tussen.

LAURETTE: Is ze der niet meer bij?

AGNES: Gelukkig, want anders had ze juist gelijk Claire een vaderschapsprobleem.

LAURETTE: Is Claire...?

BEA: Heeft vanmorgen positief geplast.

LAURETTE: Positief geplast?

BEA: Ja, met zo nen zwangerschapstest.

LAURETTE: Dus Claire...

BEA: Is zodanig in verwachting dat dienen test inplaats van rood, purper kleurde.

LAURETTE: En weet Felix het al?

BEA: Wilt hij het wel weten?

LAURETTE: Wilt hij met die kleinen niets te maken hebben?

BEA: Hij heeft geen kans gehad.

LAURETTE: Ja, sorry, maar... maar ik kan wel niet meer volgen hé.

BEA: Ons madam is den idealen broeder van liefde tegengekomen en Claire heeft een succesvolle therapeutische zwangerschapssessie ondergaan.

LAURETTE: Is Claire in verwachting van...?

BEA: Ja, het is niet alleen bij theorie gebleven.

LAURETTE: Ik mag der niet op peinzen dat...

BEA: Stelt u voor dat gij morgen van Roger...

LAURETTE: Wij hebben wel dubbel veilige seks hé.

AGNES: Dubbel...

LAURETTE: Ik de pil, jij condoom.

DELPHINE: *Ze komt al telefonierend met haar gsm via de rechtse deuropening in de gang, in zomerse outfit, de leraarskamer binnen. Sorry hé, maar als ge met mij vrijt, dan weet ge dat er zoiets kan gebeuren. Ze duwt haar gsm af. Djeezes!!!!*

BEA: Ook nen goeiendag, Delphine. Ge staat er sexy op.

DELPHINE: Ik ben totaal niet in de stemming. Oké? Aahhh!!! *Ze gaat aan een tafel in een hoek van de leraarskamer zitten.*

BEA: 't Katholiek onderwijs is niet meer wat dat het geweest is hé.

Er valt een stilte.

BEA: Dat 't katholiek onderwijs niet meer is wat dat het geweest is hé.

DELPHINE: Sorry. Kut met pruimen, dat is 't!

AGNES: Kut met...

BEA: Ziet ge wel dat 't katholiek onderwijs niet meer is wat dat het geweest is.

DELPHINE: Enen dag is het gebeurd hé. Enen dag. Ik moet beginnen aan nen nieuwen strip. Den apotheek is toe. Ik heb goesting naar seks. Ik peins, het zou moeten lukken en...

BEA: En het is gelukt.

DELPHINE: Blijkbaar wel, ja.

AGNES: En Diederik is niet happy zo te horen.

DELPHINE: Dat weet ik niet. Want die weet dat nog niet.

AGNES: Ah, dat was niet...

DELPHINE: Nee, dat was niet... Eén keer. Eén keer in al de tijd dat ik seks heb, heb ik het op enen dag met twee verschillende mannen gedaan.

AGNES: *Tot Bea.* Die heeft...

DELPHINE: Ik weet het! Stom.

AGNES: Het kan dus zijn dat Diederik het niet moet weten. En die nummer twee, kent ge die of...?

DELPHINE: Ik ken die, ja. Ik ken die en ik wil der absoluut niet in verwachting van zijn.

LAURETTE: Ge hebt er seks mee gehad, maar ge wilt er niet...

DELPHINE: Ik wil dat niet omdat ik weet dat ik niet de enige ben waar dat hij mee...

BEA: Friends with benefits.

DELPHINE: Ja, iedereen weet dat Jean-Yves nen vrouwenversierder is hé.

LAURETTE: Hebt gij met Jean-Yves...?

DELPHINE: *Ze veert recht.* Fuck... Fuck fuck fuck.

BEA: 't Katholiek onderwijs is echt niet meer wat dat het geweest is.

LAURETTE: Gij hebt dus weer met Jean-Yves...

DELPHINE: Dat was de bedoeling niet, maar...

BEA: Maar g' hebt het toch maar gedaan.

DELPHINE: Dolores had gezegd dat ze het niet meer zag zitten met hem. Die avond kom ik hem in een café in Gent tegen. Bla bla bla. Pintje drinken. Bla bla bla. Pintje drinken.

BEA: Boem boem boem. Pintje drinken. Boem boem boem. Pintje drinken.

DELPHINE: *Ze wendt zich af.*

LAURETTE: Boem ... boem. 'k Weet niet wat dat het is, maar 't is precies of dat ik wat te weinig zuurstof binnenkrijg. *Ze voelt aan haar hart.*

AGNES: *Ze neemt Laurette vast en doet haar op een stoel zitten. Tot Laurette.* **Lukt het?**

DELPHINE: Totaal niet. *Ze gaat ook zitten.*

EVY: *Ze komt zeer happy en in sexy outfit via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen.* **Hoi!** *Ze kijkt en ziet hoe Laurette en Delphine er bij zitten.* **Oei.** **Stoort het als ik het niet spijtig vind dat morgen de vakantie begint?**

BEA: Maar g' hebt blijkbaar vandaag al uwen training aan de kapstok gehangen.

EVY: Achter de receptie heb ik met mijnen nieuwen chérie afgesproken om bij de Griek te gaan eten.

BEA: Ola! Ge zit in 't nieuw.

EVY: Ja. En voor haar is het den eerste keer.

BEA: Dat ze bij de Griek gaat gaan eten.

EVY: Dat ze een lesbische relatie heeft.

BEA: Allee, ge zit dus echt in 't nieuw.

EVY: Ze wil dat ik zondag meega bij haar thuis. Ze wil haar ouders vertellen dat ze lesbisch is en mij voorstellen als haar vriendin.

BEA: Dat is meer of spannend dat.

EVY: Haar moeder is een leerkracht godsdienst in een katholieke school en haar vader heeft een groot boekhoudkantoor. Spannend!

BEA: Haar moeder... En haar vader... Wonen ze toevallig in Drogen?

EVY: Uih... ja.

BEA: En kan 't zijn dat haar moeder zondag pannenkoeken gaat bakken?

EVY: Pannenboeken bakken...?

BEA: *Ze kijkt naar Agnes.* Volgens mij is het te toevallig om niet van dat te zijn.

EVY: Heb ik iets gemist?

BEA: *Ze wijst op Agnes.* Mag ik u voorstellen: Uw schoonmoeder!

MICHALINA: *Ze komt via de rechtse deuropening in de gang met haar karretje, de leraarskamer binnen. Ze heeft haar werkuniform geruild voor een zomerse outfit. Ze zet haar karretje opzij en kijkt iedereen aan.* Ik hebben groten nieuws. Ik zwanger zijn van kindje!!!

BEA: Gij...! Nee, sorry, Michalina, maar dat gaat echt niet gaan.

MICHALINA: Wat gij bedoelen?

BEA: Binnenkort zijn het volgend jaar allemaal interims dat hier rondlopen.

ROGER: *Hij komt via de linkse deuropening in de gang, de leraarskamer binnen. Hij draagt een korte broek, hippe T-shirt en sportsloffen.* Kan ik voor iemand op de laatste dag van 't schooljaar nog iets doen?

BEA: Volgens mij zijt ge te laat, want iedereen is al in verwachting.
